

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
HRVATSKI STUDIJI
STUDIA CROATICA

Z A P I S N I K

9. sjednice privremenoga Znanstveno-nastavnoga vijeća Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu u XXVII. akademskoj godini (2018./19.), održane u ponedjeljak 29. travnja 2019. s početkom u 10 sati u Velikoj vijećnici Rektorata Sveučilišta u Zagrebu, Trg Republike Hrvatske 14.

Nazočni članovi (25): izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, Marija Barić Đurđević, Mijo Beljo, mag. educ. hist., Ružica Bešlić Grbešić, prof., dipl. bibl., doc. dr. sc. Lovorka Brajković, prof. dr. sc. Ante Čović, izv. prof. dr. sc. Viktorija Franić Tomić, doc. dr. sc. Ivana Greguric, prof. dr. sc. Josip Jurčević, dr. sc. Katica Jurčević, prof. dr. sc. Danijel Labaš, doc. dr. sc. Jelena Maričić, doc. dr. sc. Željka Metesi Deronjić, doc. dr. sc. Kristina Milković, doc. dr. sc. Davor Piskač, prof. dr. sc. Marko Pranjić, doc. dr. sc. Sandro Skansi, izv. prof. dr. sc. Vanja Šimičević, dr. sc. Vladimir Šumanović, prof. dr. sc. Stipan Tadić, doc. dr. sc. Karolina Vrban Zrinski, doc. dr. sc. Vlatka Vukelić, prof. dr. sc. Sanja Vulić Vranković, prof. dr. sc. Nada Zgrabljčić Rotar i doc. dr. sc. Mislav Stjepan Žebec.

Ispričani članovi (8): prof. emeritus dr. sc. Alojz Jembrih, Erik Brezovec, mag. soc., prof. dr. sc. Stjepan Ćosić, doc. dr. sc. Marko Jerković, akademik Mislav Ježić, prof. dr. sc. Mijo Korade, prof. dr. sc. Mislav Kukoč i prof. dr. sc. Zdravko Petanjek.

Nedostajući članovi, dostava poziva uredna (7): doc. dr. sc. Rona Bušljeta, Iva Čalić, prof., dipl. bibl., prof. dr. sc. Ivana Čuković Bagić, Luka Kovač, Tomislav Kranjčec, doc. dr. sc. Andreja Sršen i Matej Vrljić.

Ostali nazočni (5): Tatjana Klarić Beneta, mag. comm. et educ. croatol., Josip Papak, mag. hist. et mag. educ. hist., mr. sc. Petar Marija Radelj, Igor Rosan, mag. iur., i Tomislav Vodička, prof.

Pročelnik Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu izv. prof. dr. sc. Mario Grčević otvorio je sjednicu u 10 sati, pozdravio sve nazočne i utvrdio da su ispunjene pretpostavke za održavanje sjednice Vijeća, jer sjednici nazoči većina članova Vijeća, pa ono može valjano donositi odluke.

Pročelnik je sazvao 9. redovitu sjednicu privremenoga Znanstveno-nastavnoga vijeća Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu e-pismom od 25. travnja 2019. (klasa 640-01/19-2/0004, ur. broj 380-1/1-19-001), a dnevni je red dopunio podtočkama 2.c., 6.f., 6.g. i 6.h. e-pismom od 26. travnja 2019. (klasa 640-01/19-2/0004, ur. broj 380-1/1-19-002).

Vijećnici su uz dnevni red primili ukupno 157 stranica radnoga materijala za osam točaka s ukupno 26 podtočaka. Na sjednici im je na stol podijeljen potpuni prijedlog dnevnoga reda (klasa 640-01/19-2/0004, ur. broj 380-1/1-19-003) i radni materijali za točke 4.c. i 8.a.

Članovi Vijeća nisu imali primjedbe na predloženi dnevni red.

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je prihvatilo

Dnevni red

1. Ovjera zapisnika

1.a. Ovjera zapisnika 8. sjednice privremenoga Znanstveno-nastavnoga vijeća Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu u XXVII. akademskoj godini, održane 27. ožujka 2019.

2. Izbori temeljem izvješća stručnih povjerenstava

2.a. Izvješće stručnoga povjerenstva radi izbora dr. sc. Rudolfa Barišića u naslovno znanstveno-nastavno zvanje docenta, u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju povijesti, grani hrvatske i svjetske moderne i suvremene povijesti

2.b. Izvješće stručnoga povjerenstva radi izbora dr. sc. Marina Manina u naslovno znanstveno-nastavno zvanje redovitoga profesora, prvi izbor, u znanstvenom području humanističkih znanosti, znanstvenom polju povijesti, znanstvenoj grani hrvatske i svjetske moderne i suvremene povijesti

2.c. Izvješće stručnoga povjerenstva radi izbora dr. sc. Natalije Ćurković u naslovno nastavno zvanje predavača u znanstvenom području društvenih znanosti, polju psihologije, grani školske psihologije i psihologije odgoja i obrazovanja

3. Raspisivanje javnih natječaja

3.a. Raspisivanje javnoga natječaja i imenovanje stručnoga povjerenstva radi izbora nastavnika u naslovno znanstveno-nastavno zvanje izvanrednoga profesora u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju povijesti, grani pomoćne povijesne znanosti

3.b. Raspisivanje javnoga natječaja i imenovanje stručnoga povjerenstva radi izbora nastavnika u znanstveno-nastavno zvanje i na radno mjesto redovitoga profesora u trajnom zvanju, u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju filozofije, grani povijesti filozofije, na neodređeno vrijeme, u punom radnom vremenu

3.c. Raspisivanje javnoga natječaja i imenovanje stručnoga povjerenstva radi izbora suradnika u suradničko zvanje i na radno mjesto asistenta, u znanstvenom području društvenih znanosti, polju informacijskih i komunikacijskih znanosti, grani komunikologije, na određeno vrijeme, u punom radnom vremenu

4. Ostala kadrovska pitanja

4.a. Promjena Povjerenstva za reformu i izradbu studijskih programa Hrvatskih studija

4.b. Odluka o imenovanju Povjerenstva za osiguravanje kvalitete

4.c. Odluka o imenovanju uredničkoga savjeta *Kroatologije*, časopisa za hrvatsku kulturu Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu

5. Nastava i studenti

- 5.a. Odluka o naknadi troškova testa apstraktnoga mišljenja
- 5.b. Dopuna odluke o demonstratorima u ljetnom semestru
- 5.c. Izmjena Izvedbenoga nastavnoga plana preddiplomskih i diplomskih studija XXVII. akademske godine (2018./2019.)

6. Znanost

- 6.a. Obavijest Hrvatske zaklade za znanost o izmjeni natječaja za uspostavne i istraživačke projekte i o produljenju roka za prijavu do 24. svibnja 2019.
- 6.b. Davanje suglasnosti doc. dr. sc. Krešimiru Bušiću za suradnju na projektu prof. dr. sc. Mirele Altić „Nacionalni identiteti i kulturna baština u europskom kontekstu: teritorij, društvo i kultura u interdisciplinarnom diskursu“ Hrvatske zaklade za znanost
- 6.c. Davanje suglasnosti dr. sc. Valeriji Macan Lukavečki za suradnju na projektu dr. sc. Jadranke Neralić „Moderne europske diplomacije i istočnojadranski prostor – MEDEA“ Hrvatske zaklade za znanost
- 6.d. Promjena Odluke o projektu Suradnja s hrvatskim autohtonim zajednicama u dijaspori
- 6.e. Odluka o organizaciji međunarodne znanstveno-stručne konferencije „Migracije i povratak“ (Zagreb, listopad/studeni 2019.)
- 6.f. Odluka o suorganizaciji međunarodnoga znanstvenoga skupa „Štefan Zagrebec i njegovo djelo“ (Zagreb, 26. listopada 2019.)
- 6.g. Davanje suglasnosti izv. prof. dr. sc. Dubravki Zimi i doc. dr. sc. Vladimiri Rezo za suradnju na projektu prof. dr. sc. Diane Zalar „Hrvatska dječja književnost, kultura, europske i druge veze u ostavštini Grigora Viteza (1945.-1966.) – nakladništvo, prijevodi, korespondencija, medijske adaptacije“ Hrvatske zaklade za znanost
- 6.h. Odluka o suorganizaciji znanstvenoga skupa „Predziđe kršćanstva“ (Sisak i Dubica, studeni 2019.)

7. Obavijesti iz uprave

- 7.a. Pravomoćna presuda Općinskoga radnoga suda u Zagrebu broj Pr-1189/17 od 6. srpnja 2018., potvrđena presudom Županijskoga suda u Splitu broj Gž R-809/18 od 4. ožujka 2019.
- 7.b. Presuda Općinskoga radnoga suda u Zagrebu broj Pr-1184/17 od 29. ožujka 2019.
- 7.c. Presuda Općinskoga radnoga suda u Zagrebu broj Pr-1185/17 od 29. ožujka 2019.
- 7.d. Rješenje Upravnoga suda u Zagrebu broj UsI-3643/17 od 16. travnja 2019.

8. Prinos javnoj raspravi

- 8.a. Zaključak o Nacrtu konačnoga prijedloga zakona o psihološkoj djelatnosti

Nakon prihvaćanja dnevnoga reda prešlo se na raspravu redosljedom utvrđenim dnevnim redom.

Ovjera zapisnika

1.a. Ovjera zapisnika 8. sjednice privremenoga Znanstveno-nastavnoga vijeća Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu u XXVII. akademskoj godini, održane 27. ožujka 2019.

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće bez primjedaba, jednoglasno je usvojilo zapisnik 8. sjednice privremenoga Znanstveno-nastavnoga vijeća Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu u XXVII. akademskoj godini održane 27. ožujka 2019.

2. Izbori temeljem izvješća stručnih povjerenstava

2.a. Izvješće stručnoga povjerenstva radi izbora dr. sc. Rudolfa Barišića u naslovno znanstveno-nastavno zvanje docenta, u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju povijesti, grani hrvatske i svjetske moderne i suvremene povijesti

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće prihvatilo je Izvješće i jednoglasno donijelo odluku:

Dr. sc. RUDOLF BARIŠIĆ bira se nastavnikom u naslovno znanstveno-nastavno zvanje docenta u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju povijesti, grani hrvatske i svjetske moderne i suvremene povijesti, za rad na Sveučilišnom odjelu Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu na vrijeme od pet godina.

2.b. Izvješće stručnoga povjerenstva radi izbora dr. sc. Marina Manina u naslovno znanstveno-nastavno zvanje redovitoga profesora, prvi izbor, u znanstvenom području humanističkih znanosti, znanstvenom polju povijesti, znanstvenoj grani hrvatske i svjetske moderne i suvremene povijesti

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće prihvatilo je Izvješće i jednoglasno donijelo odluku:

Dr. sc. MARINO MANIN bira se nastavnikom u naslovno znanstveno-nastavno zvanje redovitoga profesora, prvi izbor, u znanstvenom području humanističkih znanosti, znanstvenom polju povijesti, znanstvenoj grani hrvatske i svjetske moderne i suvremene povijesti, za rad na Sveučilišnom odjelu Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu na vrijeme od pet godina.

2.c. Izvješće stručnoga povjerenstva radi izbora dr. sc. Natalije Ćurković u naslovno nastavno zvanje predavača u znanstvenom području društvenih znanosti, polju psihologije, grani školske psihologije i psihologije odgoja i obrazovanja

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće prihvatilo je Izvješće i jednoglasno donijelo odluku:

Dr. sc. NATALIJA ĆURKOVIĆ bira se nastavnicom u naslovno nastavno zvanje predavača u znanstvenom području društvenih znanosti, polju psihologije, grani školske psihologije i psihologije odgoja i obrazovanja, za rad na Sveučilišnom odjelu Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu na vrijeme od pet godina.

3. Raspisivanje javnih natječaja

3.a. Raspisivanje javnoga natječaja i imenovanje stručnoga povjerenstva radi izbora nastavnika u naslovno znanstveno-nastavno zvanje izvanrednoga profesora u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju povijesti, grani pomoćne povijesne znanosti

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je donijelo odluku:

- I. Raspisuje se javni natječaj za izbor nastavnika u naslovno znanstveno-nastavno zvanje izvanrednoga profesora u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju povijesti, grani pomoćne povijesne znanosti.
- II. Imenuje se stručno povjerenstvo radi davanja mišljenja o ispunjenju uvjeta i prijedloga za izbor u naslovno znanstveno-nastavno zvanje izvanrednoga profesora, u sastavu:
  1. prof. dr. sc. Mirjana Matijević-Sokol, predsjednica,
  2. prof. dr. sc. Mijo Korade, član, i
  3. izv. prof. dr. sc. Ivan Majnarić, član.

3.b. Raspisivanje javnoga natječaja i imenovanje stručnoga povjerenstva radi izbora nastavnika u znanstveno-nastavno zvanje i na radno mjesto redovitoga profesora u trajnom zvanju, u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju filozofije, grani povijesti filozofije, na neodređeno vrijeme, u punom radnom vremenu

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće utvrdilo je da na putu prerastanja Hrvatskih studija u Fakultet hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu te u sklopu reformskih nastojanja za zaokruživanjem studijskih programa iz spektra humanističkih znanosti treba osnažiti nastavu povijesti filozofije na studijima filozofije i kulture, filozofije, povijesti i kroatologije i stvoriti pretpostavke za početak izvođenja studija kulturologije te da radi očuvanja matičnosti u polju filozofije postoji potreba za zaposlenikom u najvišem znanstvenom i znanstveno-nastavnom zvanju pa je jednoglasno donijelo odluku:

- I. Raspisuje se javni natječaj za izbor nastavnika u znanstveno-nastavno zvanje i na radno mjesto I. vrste – redoviti profesor u trajnom zvanju, u znanstvenom području humanističkih znanosti, polju filozofije, grani povijesti filozofije, na neodređeno vrijeme, u punom radnom vremenu.

II. Imenuje se stručno povjerenstvo radi davanja mišljenja o ispunjenju uvjeta i prijedloga za izbor u znanstveno-nastavno zvanje i na radno mjesto redovitoga profesora u trajnom zvanju, u sastavu:

1. prof. dr. sc. Mislav Kukoč, predsjednik,
2. prof. dr. sc. Ante Čović, član, i
3. prof. dr. sc. Ivan Koprek, član.

3.c. Raspisivanje javnoga natječaja i imenovanje stručnoga povjerenstva radi izbora suradnika u suradničko zvanje i na radno mjesto asistenta, u znanstvenom području društvenih znanosti, polju informacijskih i komunikacijskih znanosti, grani komunikologije, na određeno vrijeme, u punom radnom vremenu

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće utvrdilo je potrebu za suradnikom radi održavanja nastave na kolegijima: *Uvod u odnose s javnošću, Odnosi s medijima, Upravljanje rizikom i krizno komuniciranje, Praktikum odnosa s javnošću, Medijski nastup i glasnogovornništvo, Film i religija* kao i na novim kolegijima, koji se žele uvesti u tom području za kojim vlada veliki interes i potreba na tržištu rada. Prednost bi se na natječaju dala pristupniku s nastavnim i praktičnim iskustvom u odnosima s javnošću i kriznom komuniciranjem. Stoga je jednoglasno donijelo odluku:

- I. Raspisuje se javni natječaj radi izbora suradnika u suradničko zvanje i na radno mjesto I. vrste – asistent, u znanstvenom području društvenih znanosti, polju informacijskih i komunikacijskih znanosti, grani komunikologije, na određeno vrijeme, u punom radnom vremenu.
- II. Imenuje se stručno povjerenstvo radi davanja mišljenja o ispunjenju uvjeta i prijedloga za izbor u suradničko zvanje i na radno mjesto asistenta, u sastavu:
  1. prof. dr. sc. Danijel Labaš, predsjednik,
  2. prof. dr. sc. Nada Rotar Zgrabljčić, članica, i
  3. izv. prof. dr. sc. Vine Mihaljević, član.

4. Ostala kadrovska pitanja

4.a. Promjena Povjerenstva za reformu i izradbu studijskih programa Hrvatskih studija

U raspravi su sudjelovali pročelnik Grčević i izv. prof. dr. sc. Viktorija Franić Tomić.

Na pročelnikov prijedlog privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je donijelo odluku o izmjeni Odluke Odluci o imenovanju Povjerenstva za reformu i izradbu studijskih programa Hrvatskih studija:

- I. U Odluci o imenovanju Povjerenstva za reformu i izradbu studijskih programa Hrvatskih studija od 30. siječnja 2017. (klasa 640-01/17-2/0002, ur. broj 380-1-17-003) i 4. prosinca 2017. (klasa 640-01/17-2/0011, ur. broj 380-1/1-17-024) u točki I. razrješuju se: doc. dr. sc. Davor Piskač, a imenuje se doc. dr. sc. Karolina Vrban Zrinski.

II. Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja i objavit će se na mrežnim stranicama Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu.

4.b. Odluka o imenovanju Povjerenstva za osiguravanje kvalitete

Na pročelnikov prijedlog privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je donijelo odluku:

I.

U Povjerenstvo za osiguravanje kvalitete Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu imenuju se:

1. doc. dr. sc. Lovorka Brajković
2. prof. dr. sc. Nada Zgrabljic Rotar
3. doc. dr. sc. Dario Vučenović
4. doc. dr. sc. Katarina Dadić
5. doc. dr. sc. Sandro Skansi
6. Marija Barić Đurđević
7. Erik Brezovec, mag. soc. et mag. educ. soc.
8. Josip Papak, mag. hist. et mag. educ. hist.
9. Tatjana Klarić, mag. comm. et educ. croatol.

II.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

4.c. Odluka o imenovanju uredničkoga savjeta *Kroatologije*, časopisa za hrvatsku kulturu Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu

U raspravi su sudjelovali: dr. sc. Katica Jurčević, pročelnik Grčević, prof. dr. sc. Nada Zgrabljic Rotar, prof. dr. sc. Ante Čović i izv. prof. dr. Viktoria Franić Tomić.

S predloženoga popisa ispušta se prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak.

Na prijedlog glavne urednice doc. dr. sc. Ivane Kresnik privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je donijelo odluku:

Imenuje se urednički savjet *Kroatologije*, časopisa za hrvatsku kulturu Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, u sastavu:

1. prof. dr. sc. Leopold Auburger (München)
2. prof. dr. sc. Artur Rafaelović Bagdasarov (Moskva)
3. akademik Josip Bratulić (Zagreb)
4. prof. dr. sc. Ante Čović (Zagreb)
5. akademik Stjepan Damjanović (Zagreb)
6. izv. prof. dr. sc. Ivana Franić (Zagreb)
7. professor emeritus dr. sc. Vladimir Peter Goss (Rijeka)
8. professor emeritus dr. sc. Vinko Grubišić (Waterloo)
9. prof. dr. sc. Jadranka Gvozdanović (Heidelberg)
10. prof. dr. sc. Henrik Heger Juričan (Pariz)

11. izv. prof. dr. sc. Georg Holzer (Beč)
12. prof. dr. sc. Željko Holjevac (Zagreb)
13. prof. dr. sc. Vladimir Horvat (Zagreb)
14. prof. dr. sc. Jasna Jeličić-Radonić (Split)
15. professor emeritus dr. sc. Alojz Jembrih (Zagreb)
16. akademik Mislav Ježić (Zagreb)
17. akademik Radoslav Katičić (Beč, Zagreb)
18. prof. dr. sc. Tihomil Maštrović (Zagreb)
19. izv. prof. dr. sc. Krunoslav Matešić (Jastrebarsko)
20. prof. dr. sc. István Nyomárkay (Budimpešta)
21. prof. dr. sc. Edo Pivčević (Bristol)
22. prof. dr. sc. Ludwig Steindorff (Kiel)
23. prof. dr. sc. Ljiljana Šarić (Oslo)
24. akademik Stanislav Tuksar (Zagreb)
25. prof. dr. sc. Bogusław Michał Zieliński (Poznań)
26. akademkinja Alica Wertheimer-Baletić (Zagreb).

5. Nastava i studenti

5.a. Odluka o naknadi troškova testa apstraktnoga mišljenja

Ovo stručno vijeće 31. listopada 2018. odredilo je da će se za upis u prvu godinu preddiplomskih i integriranoga studijskoga programa Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu vrjednovati uspjeh tijekom srednjoškolskoga odgoja i obrazovanja, rezultati postignuti na državnoj maturi, a za jednopredmetni studij komunikologije i za studij psihologije i rezultati testa apstraktnoga mišljenja. Pristupnici, koji na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu žele upisati prvu godinu preddiplomskih studija komunikologije (jednopredmetni) i psihologije, dužni su polagati test apstraktnoga mišljenja i prije polaganja toga ispita podmiriti naknadu od 250 kuna. Stoga je privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno donijelo odluku:

- I. Iznos naknade troškova polaganja testa apstraktnoga mišljenja za sve pristupnike koji se prijavljuju za upis u prvu godinu
  - jednopredmetnoga preddiplomskoga sveučilišnoga studija komunikologije i
  - preddiplomskoga sveučilišnoga studija psihologijena Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu utvrđuje se u visini od 250,00 HRK (slovima: dvjestapedeset kuna).
- II. Naknadu iz točke I. pristupnik je dužan uplatiti prije pristupanja polaganju testa apstraktnoga mišljenja na IBAN HR2323400091400021282, primatelj: Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu, Borongajska cesta 83d, Zagreb, model HR00, poziv na broj: pristupnikov osobni identifikacijski broj (OIB) svrha uplate: Test apstraktnoga mišljenja.

- III. Naknadu polaganja testa apstraktnoga mišljenja pristupnik plaća jednom, neovisno o tom prijavljuje li se na oba studija iz točke I., za čiji je upis predviđen test apstraktnoga mišljenja.
- IV. Pristupniku, koji se prijavio za polaganje testa apstraktnoga mišljenja, a ispitu nije pristupio, naknada iz točke I. ove Odluke se ne vraća.
- V. Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

5.b. Dopuna odluke o demonstratorima u ljetnom semestru

U raspravi su sudjelovali: izv. prof. dr. Vanja Šimičević, pročelnik Grčević i izv. prof. dr. Viktorija Franić Tomić.

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće s 24 glasa „za“ i jednim „suzdržanim“ (izv. prof. dr. sc. Vanja Šimičević) donijelo je odluku:

I.

Točke II. i VIII. Odluke o demonstratorima u ljetnom semestru, klasa 640-01/19-2/0003, ur. broj 380-1/1-19-017, od 27. ožujka 2019. dopunjuju se imenovanjem demonstratora u ljetnom semestru akademske godine 2018./2019.:

na Odsjeku za filozofiju Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu:

- Martina Miković na predmetu *Antička filozofija* nositelja izv. prof. dr. sc. Ive Džinića,
- Ivana Kuraja na predmetu *Metafizika* nositelja doc. dr. sc. Tomislava Janovića;

na Odsjeku za sociologiju Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu:

- Andrea Pavelić na predmetu *Demografija* nositelja doc. dr. sc. Stjepana Šterca.

II.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objavit će se na mrežnim stranicama Hrvatskih studija

5.c. Izmjena Izvedbenoga nastavnoga plana preddiplomskih i diplomskih studija XXVII. akademske godine (2018./2019.)

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je, bez rasprave, donijelo odluku:

- I. U Izvedbenom nastavnom planu preddiplomskih i diplomskih studija XXVII. ak. godine (2018./2019.) Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu od 12. srpnja 2018. (klasa 640-01/18-2/0008, ur. broj 380-1/1-18-016-023), 12. rujna 2018. (klasa 640-01/18-2/0009, ur. broj 380-1/1-18-016-024), 28. rujna 2018. (klasa 640-01/18-2/0010, ur. broj 380-1/1-18-016-014), 18. listopada 2018. (klasa 640-01/18-2/0011, ur. broj 380-1/1-18-019), 5. prosinca 2018. (klasa 640-01/18-2/0014, ur. broj 380-1/1-18-030), 18. prosinca 2018. (klasa 640-01/18-2/0015, ur. broj 380-1/1-18-011), 30. siječnja 2019. (klasa 640-01/19-2/0001, ur. broj 380-1/1-19-026), 28. veljače 2019. (klasa 640-01/19-2/0002, ur. broj 380-1/1-19-018) i 27. ožujka 2019. (klasa 640-01/19-2/0003, ur. broj 380-1/1-19-016) osobno ime nastavnice doc. dr. sc. Ivane Klinčić mijenja se i glasi: doc. dr. sc. Ivana Kresnik.

II. Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

6. Znanost

6.a. Obavijest Hrvatske zaklade za znanost o izmjeni natječaja za uspostavne i istraživačke projekte i o produljenju roka za prijavu do 24. svibnja 2019.

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće obaviješteno je o Odluci Hrvatske zaklade za znanost od 15. travnja 2019. o izmjeni natječaja za uspostavne i istraživačke projekte i o produljenju roka za prijavu do 24. svibnja 2019.

6.b. Davanje suglasnosti doc. dr. sc. Krešimiru Bušiću za suradnju na projektu prof. dr. sc. Mirele Altić „Nacionalni identiteti i kulturna baština u europskom kontekstu: teritorij, društvo i kultura u interdisciplinarnom diskursu“ Hrvatske zaklade za znanost

Temeljem zamolbe izv. prof. dr. sc. Mirele Altić od 8. travnja 2019. privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je donijelo odluku:

Odobrava se doc. dr. sc. Krešimiru Bušiću sudjelovanje na istraživačkom projektu „Nacionalni identiteti i kulturna baština u europskom kontekstu: teritorij, društvo i kultura u interdisciplinarnom diskursu“ Hrvatske zaklade za voditeljice prof. dr. sc. Mirele Altić s Instituta društvenih znanosti *Ivo Pilar* u Zagrebu, pod uvjetima iz Zaključka, klasa 640-01/17-2/0012, ur. broj 380-1/1-17-022 od 19. prosinca 2017.

6.c. Davanje suglasnosti dr. sc. Valeriji Macan Lukavečki za suradnju na projektu dr. sc. Jadranke Neralić „Moderne europske diplomacije i istočnojadranski prostor – MEDEA“ Hrvatske zaklade za znanost

Temeljem zamolbe dr. sc. Jadranke Neralić, znanstvene savjetnice, od 15. travnja 2019. privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je donijelo odluku:

Odobrava se dr. sc. Valeriji Macan Lukavečki sudjelovanje na istraživačkom projektu „Moderne europske diplomacije i istočnojadranski prostor – MEDEA“ Hrvatske zaklade za voditeljice dr. sc. Jadranke Neralić s Hrvatskoga instituta za povijest, pod uvjetima iz Zaključka, klasa 640-01/17-2/0012, ur. broj 380-1/1-17-022 od 19. prosinca 2017.

6.d. Promjena Odluke o projektu Suradnja s hrvatskim autohtonim zajednicama u dijaspori

Na prijedlog voditeljice projekta prof. dr. sc. Sanje Vulić-Vranković privremeno Znanstveno-nastavno vijeće Hrvatskih studija jednoglasno je donijelo odluku:

I. U Odluci o prihvaćanju prijedloga projekta *Suradnja s hrvatskim autohtonim zajednicama u dijaspori* (klasa 640-01/17-2/0009, ur. broj 380-1/1-17-028, od 28. rujna 2017. i klasa 640-01/18-2/0005, ur. broj 380-1/1-18-056 od 29. ožujka 2018.)

- točka IV. dopunjuje se stavkom 4.:

Utvrđuje se da su 9. travnja 2019. u Šeljinu u Mađarskoj Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu sklopili Sporazum o trajnoj suradnji s Hrvatskom manjinskom samoupravom u Šeljinu, Osnovnom školom i glazbeno-umjetničkom školom Geze Kissa u Šeljinu i Centrom Obrazovnoga okruga u Sigetu.

- točka V. mijenja se i glasi:

Voditeljicom Projekta iz točke I. ove Odluke imenuje se prof. dr. sc. Sanja Vulić-Vranković, a suradnicima: Tamara Bodor, mag. croatol. et comm., Lidija Bogović, mag. croatol., i Jelena Gazivoda, mag. croatol. et mag. comm.

II. Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja.

6.e. Odluka o organizaciji međunarodne znanstveno-stručne konferencije „Migracije i povratak“ (Zagreb, listopad/studeneni 2019.)

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće je obaviješteno o inicijativi za održavanje konferencije radi poticanja dijaloga i suradnje znanstvene i stručne javnosti u područjima koja se odnose na aktualna društvena pitanja: društvene, političke i gospodarske razloge za migracije i mogućnosti povratka, individualna iskustva migranata koji se vraćaju, te mogućnosti integracije potomaka hrvatskih iseljenika. Konferencija će se sastojati od tri tematski srodne, ali zemljopisno specifične panel-rasprave (Europa, Južna Amerika i anglofonske zemlje – SAD, Australija, Novi Zeland). Službeni jezici konferencije bili bi hrvatski i engleski. Pokrovitelj konferencije Zaklada Konrad Adenauer, politička zaklada Savezne Republike Njemačke, utemeljena 1955. radi promicanja slobode, mira i pravednosti, europskoga ujedinjena te jačanja demokracije i prekoatlantskih odnosa, koja u Hrvatskoj podupire izgradnju i nadogradnju demokratskoga društva i pravne države te socijalnoga tržišnoga gospodarstva, sponzorirat će konferenciju i podmiriti sve njezin troškove.

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće zaključilo je da će organiziranje konferencije povećati vidljivost Hrvatskih studija i umrežavanje akademske i stručne zajednice te je na prijedlog predstojnice Znanstvenoga zavoda jednoglasno donijelo odluku:

- I. Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu u partnerstvu sa Zakladom Konrad Adenauer organizirat će međunarodnu znanstveno-stručnu konferenciju „Migracije i povratak“, koja će se održati u Zagrebu, između listopada i studenoga 2019.
- II. U organizaciji konferencije i njezinu radu aktivno će sudjelovati Znanstveni zavod Hrvatskih studija.
- III. Pozivaju se Institut za migracije i narodnosti i Institut društvenih znanosti *Ivo Pilar* da budu suorganizatori konferencije.

6.f. Odluka o suorganizaciji međunarodnoga znanstvenoga skupa „Štefan Zagrebec i njegovo djelo“ (Zagreb, 26. listopada 2019.)

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće je obaviješteno da je u prigodi 350. obljetnice rođenja kapucina fr. Štefana Zagrebca (1669.–1742.) svrha znanstvenoga skupa osvijetliti život i djelo najglasovitijega kapucinskoga i kajkavskoga propovjednika iz razdoblja baroka u Zagrebačkoj biskupiji XVIII. stoljeća o kojemu se još uvijek premalo zna, a koji je 1727. u Zagrebu tiskao djelo *Hrana duhovna ovchicz kerschanzkeh aliti prodeke zverhu nedely od perve Adventa, do perve po Duhovom: z-prilosenemi nekoiemu zoszebnemi za oszebuineh vremen potreboche; kakti vu vremenu jubileumzkoga proschenia, poszvetil czirkvneh, nad novomesniki, y vu koiehgod obchinzkeh potrebochah oszebuinum marlivoztium ukup szlosene, y na szvetlo dane / po p. Stefanu od Zagreba concionatoru capucinu*. Skup je zamišljen kao jednodnevni s dvadesetak izlagača iz Hrvatske, Slovenije i Austrije. Skup se kani održati u Zagrebu 26. listopada 2019. godine. Od Hrvatskih studija ne traže se materijalni izdatci.

Privremeno Znanstveno-nastavno vijeće prihvatilo je prijedlog Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića, zaključilo da će suorganizacija skupa povećati vidljivost Hrvatskih studija, pomoći osvjetljavanju slabije poznatih sastavnica hrvatske kulturne, duhovne, jezične i crkvene povijesti te je jednoglasno donijelo odluku:

- I. Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu prihvaćaju prijedlog Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića da budu suorganizatorom međunarodnoga znanstvenoga skupa „Štefan Zagrebec i njegovo djelo“, koji će se održati u Zagrebu 26. listopada 2019.
- II. Pozivaju se nastavnici i doktorandi povijesti i kroatologije da sudjeluju na tom skupu.

6.g. Davanje suglasnosti izv. prof. dr. sc. Dubravki Zimi i doc. dr. sc. Vladimiri Rezo za suradnju na projektu prof. dr. sc. Diane Zalar „Hrvatska dječja književnost, kultura, europske i druge veze u ostavštini Grigora Viteza (1945.–1966.) – nakladništvo, prijevodi, korespondencija, medijske adaptacije“ Hrvatske zaklade za znanost

Temeljem zamolbe prof. dr. sc. Diane Zalar od 3. travnja 2019. (klasa 602-04/19-2/0005, ur. broj 380-1/1-19-075) privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je donijelo odluku:

Odobrava se izv. prof. dr. sc. Dubravki Zimi i doc. dr. sc. Vladimiri Rezo sudjelovanje na istraživačkom projektu prof. dr. sc. Diane Zalar „Hrvatska dječja književnost, kultura, europske i druge veze u ostavštini Grigora Viteza (1945.–1966.) – nakladništvo, prijevodi, korespondencija, medijske adaptacije“ Hrvatske zaklade za znanost voditeljice prof. dr. sc. Diane Zalar s Učiteljskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, pod uvjetima iz Zaključka, klasa 640-01/17-2/0012, ur. broj 380-1/1-17-022 od 19. prosinca 2017.

6.h. Odluka o suorganizaciji znanstvenoga skupa „Predziđe kršćanstva“ (Sisak i Dubica, studeni 2019.)

Na poziv Sisačke biskupije Vijeće Odsjeka za povijest razmotrilo je prijedlog o suorganizaciji Znanstvenoga skupa „Predziđe kršćanstva“ te ga jednoglasno prihvatilo.

Hrvatsko katoličko sveučilište bilo bi drugi suorganizator ovoga skupa. Početkom XVI. stoljeća hrvatski su krajevi bili su usred višestoljetnoga udara Osmanlijskoga Carstva, čija će osvajanja zauvijek promijeniti zemljovid Europe i svijeta te ostaviti dubok pečat na društvo, gospodarstvo, umjetnost, granice, političke odnose i dr. – kako u onodobnom Hrvatskom Kraljevstvu, ali i dugoročno sve do današnjih dana. Jedan od ključnih motiva koji se javlja u to doba je percipiranje hrvatskih krajeva kao predziđa kršćanstva (*Antemurale Christianitatis*). To je izričaj koji se često rabi, ali zapravo je slabo poznato da je u ovom značenju upotrijebljen u pismu pape Lava X. hrvatskomu banu i vesprimskom biskupu Petru Berislaviću 1519., tj. prije točno pola tisućljeća. Stoga se kani održati jednodnevni pozivni znanstveni skup radnoga naziva *Predziđe kršćanstva* u Sisku i Dubici, mjestu najsajnije Berislavićeve pobjede nad Osmanlijama 1513. godine, kako bi se raspravilo o uzrocima, tijeku, posljedicama i odjecima osmanlijskih provala na hrvatske krajeve, posebice dijelove teritorija između Une i Kupe. Pri tom će se nastojati iznova vrjednovati ulogu bana Petra Berislavića (Trogir, 1475. – Vražja gora kraj Korenice, 20. svibnja 1520.), ali i drugih crkvenih, plemićkih i političkih organizacija koje su branile spomenute krajeve u to doba. Rezultati ovih istraživanja potom bi bili objavljeni i u zasebnom zborniku radova. Sve materijalne troškove vezane uz realizaciju skupa snosi Sisačka biskupija, inicijalni organizator skupa.

Na prijedlog Vijeća Odsjeka za povijest od 15. ožujka 2019. privremeno Znanstvenonastavno vijeće jednoglasno je donijelo odluku:

- I. Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu prihvaćaju prijedlog Sisačke biskupije da, zajedno s Hrvatskim katoličkim sveučilištem budu suorganizatorom znanstvenoga skupa „Predziđe kršćanstva“, koji će se održati u Sisku i Dubici u studenom 2019.
- II. Radi priređivanja znanstvenoga skupa u njegov Organizacijski odbor sa strane Hrvatskih studija predlažu se: doc. dr. sc. Stipica Grgić i doc. dr. sc. Vlatka Vukelić.

7. Obavijesti iz uprave

7.a. Pravomoćna presuda Općinskoga radnoga suda u Zagrebu broj Pr-1189/17 od 6. srpnja 2018., potvrđena presudom Županijskoga suda u Splitu broj GŽ R-809/18 od 4. ožujka 2019.

Vijećnici su obaviješteni kako je pravomoćno odbijen zahtjev za isplatu 2.547,65 kn bruto sa zateznim kamatama jedne suradnice kojoj je bila umanjena plaća za mjesec travanj 2017. zbog sudjelovanja u štrajku.

Prof. dr. sc. Ante Čović je istaknuo kako štrajk nije organiziran zbog socijalnih i radničkih prava, nego zbog neslaganja s reformom Hrvatskih sudova. Županijski sud u Zagrebu, Vrhovni sud Republike Hrvatske i Ustavni sud Republike Hrvatske utvrdili su da je štrajk bio nezakonit i zakonito zabranjen.

U prvostupanjskoj presudi od 6. srpnja 2018., između ostaloga, ističe se: „Među strankama nije sporno da je tužiteljica sudjelovala u štrajku u periodu od 3. do 7. travnja 2017. sukladno Najavi štrajka od 24. ožujka 2017., te da je tuženik razmjerno sudjelovanju tužiteljice u štrajku tužiteljici za mjesec travanj 2017. umanjio plaću. Nije sporno da je navedeni štrajk pravomoćno utvrđen nezakonitim presudom Županijskoga suda u Zagrebu P-14/17 od 10. travnja 2017. Nije sporno da je tužiteljica

zaposlena na radnom mjestu poslijedoktoranda, što ujedno proizlazi iz Ugovora o radu, a radno vrijeme tužiteljice iznosi 40 sati tjedno. Sporno je je li tuženik pravilno tužiteljici umanjio plaću razmjerno njezinom sudjelovanju u štrajku, s obzirom na činjenicu koju tužiteljica ističe da je čitavo vrijeme štrajka obavljala obveze iz radnoga odnosa vezane uz znanstveni rad, a štrajk se odnosio samo na onaj dio obveza koje se odnose na nastavni rad. Sukladno odredbi čl. 2. st. 3. točka 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine broj: 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15) je propisano da se visoko obrazovanje temelji na nedjeljivosti sveučilišnoga nastavnoga rada i znanstvenoga istraživanja. Prema odredbi članka 216. Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14) radniku koji je sudjelovao u štrajku, plaća i dodatci na plaću, mogu se umanjiti razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Sud je utvrdio da tužiteljica nije dokazala da bi za vrijeme trajanja štrajka izvršavala ikakve obveze iz radnoga odnosa, odnosno obavljala rad. Naime, pogriješno tužiteljica tijekom postupka ističe da je u Najavi štrajka navedeno kako će za vrijeme štrajka radnici izvršavati svoje obveze iz radnoga odnosa vezane uz znanstveni i stručni rad, budući iz Najave štrajka jasno proizlazi da radnici mogu izvršavati takve obveze, ali i ne moraju. Upravo sukladno Najavi štrajka, od tužiteljice se tražila informacija o tome obavlja li neke obveze iz radnoga odnosa za vrijeme štrajka, o čemu tužiteljica nije izvijestila tuženika kao poslodavca. Tijekom ovoga postupka tužiteljica također ničim nije dokazala da je doista obavljala neke obveze iz radnoga odnosa koje se odnose na znanstveni rad, a preslike e- mail poruka koje je tužiteljica dostavila govore u prilog činjenici da tužiteljica za vrijeme štrajka nije obavljala obveze iz radnoga odnosa.

S obzirom da je tijekom postupka utvrđeno da je tužiteljica sudjelovala u štrajku u periodu od 3. do 7. travnja 2017., da nije dokazala da bi izvršavala ikakve radne obveze tijekom štrajka, tuženik je pravilno tužiteljici umanjio plaću razmjerno tužiteljčinom sudjelovanju u štrajku, odnosno za puno radno vrijeme koje iznosi 40 sati tjedno prema odredbi čl. 4. Ugovora o radu.

Nisu relevantni navodi tužiteljice koji se odnose na obrazlaganje prirode posla tužiteljice i činjenice da tužiteljica svoj znanstveni rad izvršava izvan radnoga vremena s nejednakim rasporedom radnih sati, odnosno da je tužiteljica tijekom štrajka postupala u cijelosti sukladno Najavi štrajka, budući da iz Najave štrajka proizlazi da je ostavljena mogućnost radnicima da izvršavaju svoje obveze iz radnoga odnosa koje se odnose na znanstveni rad, a ne i to da će radnici izvršavati obveze koje se odnose na znanstveni rad, jer se radi o pogrešnoj interpretaciji Najave štrajka od strane tužiteljice.

S obzirom na sadržaj Najave štrajka tuženik je tražio podatke o eventualnim obvezama iz radnoga odnosa koje se i dalje obavljaju, koje podatke tužiteljica nije dostavila tuženiku, niti je tijekom postupka dokazala da je doista izvršavala obveze iz radnoga odnosa za vrijeme štrajka.

Slijedom iznesenoga, tužbeni zahtjev tužiteljice odbijen je kao neosnovan.“

U drugostupanjskoj presudi od 4. ožujka 2019., između ostaloga, ističe se:

„Odbija se žalba tužiteljice kao neosnovana te se potvrđuje presuda Općinskoga radnoga suda u Zagrebu poslovni broj 27 Pr-1189/17 od 6. srpnja 2018. [...]

Žalba je neosnovana. [...]

U ovoj je fazi postupka sporno je li tužiteljica u periodu dok je trajao štrajk obavljala znanstveni rad, jer je nesporno utvrđeno da je nastavni rad bio u prekidu.

Naime, radno vrijeme tužiteljice sastoji se od nastavnoga i znanstvenoga rada, i predstavlja neodvojivu cjelinu, pozivom na odredbu članka 2. stavak 3. točka 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti u visokom obrazovanju.

Pravilnom ocjenom izvedenih dokaza sud prvoga stupnja pravilno je utvrdio da je u periodu dok je trajao štrajk tužiteljica nije obavljala poslove radi kojih je zaključen Ugovor o radu, što neosnovano osporava tužiteljica.

Naime, tužiteljica je bila u obvezi obavljati u spornom razdoblju i znanstveni i nastavni rad. Kako između parničnih stranaka nije sporno da nije obavljala nastavni rad, a iz rezultata provedenoga dokaznoga postupka nije se moglo zaključiti da je obavljala i znanstveni rad, te je zaključak suda prvoga stupnja pravilan.

Glede ostalih žalbenih razloga u cijelosti upućujemo na razloge prvostupanjske odluke, a sve u cilju izbjegavanja nepotrebnoga ponavljanja, pozivom na odredbu članka 375. stavka 5. Zakona o parničnom postupku.

Presuda sadržava valjane razloge o odlučnim činjenicama koji su utemeljeni na rezultatima provedenoga dokaznoga postupka.“

7.b. Presuda Općinskoga radnoga suda u Zagrebu broj Pr-1184/17 od 29. ožujka 2019.

Vijećnici su obaviješteni kako je sud odbio zahtjev za isplatu „3.184,58 kn bruto zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 16. svibnja 2017. godine pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena“ jednoga nastavnika protiv poslodavaca – Hrvatskih studija nakon što mu je bila umanjena plaća za mjesec travanj 2017. zbog sudjelovanja u štrajku.

Prvostupanjski je sud naložio tužitelju da Hrvatskim studijima naknadi trošak parničnoga postupka u iznosu od 4.375 kn.

U obrazloženju presude ističe se:

„Tužitelj navodi da je on zaposlen kod tuženika u Podružnici Hrvatski studiji na Odsjeku za filozofiju i Odjelu za komunikologiju, na znanstveno-nastavnom radnom mjestu docent. Dalje navodi da su sukladno članku 103. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (u daljnjem tekstu: ZZDVO) nastavnici i suradnici dužni uredno izvršavati nastavne i druge obveze sukladno općim aktima visokoga učilišta i ispunjavati obveze u odnosu na znanstveni, umjetnički i stručni rad koji obavljaju na visokom učilištu. Tužitelj se poziva na odredbu članka 21. Pravilnika o radu podružnice tuženika prema kojoj se u tužiteljevo radno vrijeme ubraja vrijeme održavanja ispita, mentorstva, ocjenjivanje seminarskih radova, ocjenjivanje i obrana diplomskih radova studenata, vrijeme stručnoga i znanstvenoga osposobljavanja i usavršavanja za potrebe nastavnoga i znanstvenoga rada te sudjelovanje u radu tijela tuženika i podružnice tuženika te povjerenstva koje imenuju tuženik, odnosno podružnica. Tužitelj navodi da njegovo radno mjesto kao znanstveno-nastavno radno

mjesto obuhvaća u prvom redu nastavni rad, koji uključuje preddiplomsku, diplomsku i postdiplomsku nastavu (predavanja, vježbe, seminare, konzultacije i dr.), ali i znanstvenoistraživački rad, koji uključuje znanstveno usavršavanje te rad na pripremi znanstvenih projekata i publiciranje radova. Tužitelj navodi da on svoj prije opisani nastavni rad izvodi u skladu s prethodnim rasporedom nastave, koji za svaki pojedini semestar pojedine akademske godine unaprijed utvrđuje poslodavac, dok sve druge poslove koji ulaze u njegov znanstvenoistraživački rad, odnosno stručne i druge poslove, on obavlja u preostalom radnom vremenu.

Tužitelj navodi da je on u razdoblju od 3.4. do 7.4.2017. sudjelovao u štrajku na podružnici tuženika Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji, organiziranom od strane Nezavisnoga sindikata znanosti i visokoga obrazovanja, čiji je on član. Navodi da je u tom štrajku on sudjelovao na način koji je bio u svemu sukladan Najavi štrajka od strane spomenutoga Nezavisnoga sindikata od dana 24.3.2017., u kojoj je navedeno sljedeće: 'U vrijeme štrajka zaposlenici u štrajku obustavit će izvršavanje cjelokupnoga rada i svih radnih obveza vezanih za izvođenje nastave i rad sa studentima. To znači da zaposlenici ne će držati predavanja, vježbe, seminare, konzultacije kao ni bilo koje druge oblike nastave. Međutim, zaposlenici u štrajku će u redovno radno vrijeme obavljati poslove i izvršavati sve svoje obveze iz radnoga odnosa vezane za znanstveni rad.' Tužitelj navodi da je on sukladno citiranoj Najavi za vrijeme sudjelovanja u štrajku obustavio izvršenje samo onoga rada i radnih obveza koji su vezani za izvođenje nastave i rad sa studentima, dok je istovremeno, u preostalom radnom vremenu, kao i u onom dijelu radnoga vremena u kojem je bio dužan izvršavati obveze vezane za nastavu i rad sa studentima, uredno obavljao sve poslove te izvršavao sve svoje obveze iz radnoga odnosa vezane za znanstveni rad. Tužitelj navodi da je u razdoblju od 3.4. do 7.4.2017. sukladno tjednom planu nastave za ljetni semestar akademske godine 2016./2017. bio u obvezi održati jedan sat predavanja i jedan sat seminara iz predmeta Društveno ponašanje i komunikacija, jedan sat predavanja i dva sata vježbi iz predmeta Akademska pismenost te jedan sat predavanja i jedan sat seminara iz predmeta Explaining Social Behavior, pa navodi da radi sudjelovanja u štrajku u navedenom razdoblju nije odradio ukupno 7 radnih sati. Međutim, navodi da je on izvršavao svoje obveze iz radnoga odnosa koje se odnose na znanstveni i stručni rad za preostalo tjedno radno vrijeme u trajanju od 33 radna sata.

Tužitelj navodi da je njemu tuženik umanjio plaću za travanj 2017. za bruto iznos od 3.860,08 kn, i to sukladno evidenciji o radnom vremenu tuženika za travanj 2017., iz koje proizlazi da je tužitelj u razdoblju od 3.4. do 7.4.2017. u štrajku proveo ukupno cijelo radno vrijeme, odnosno 40 sati. Međutim, tužitelj smatra da je tuženikova evidencija o radnom vremenu tužitelja za mjesec travanj 2017. vođena protivno Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (NN 97/15 – u daljnjem tekstu: Pravilnik), a kojim je propisano da su na sveučilištima podatci o radnom vremenu za znanstvenike, nastavnike i suradnike prilagođeni naravi njihova rada, na način da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada koji su na visokim učilištima vezani uz nastavni rad, a ne i znanstveni. Stoga tužitelj smatra da tuženikova spomenuta evidencija sadržava netočne podatke o vremenu sudjelovanja tužitelja u štrajku. Tužitelj navodi da znanstveni rad nastavnika pri tuženiku nije normiran, odnosno navodi da tuženik nema odluku o rasporedu radnoga vremena po kojoj bi tužitelj bio

dužan raditi 8 radnih sati dnevno. Navodi da tužitelj svoj znanstveni i stručni rad zbog naravi istoga ne izvršava niti može izvršavati u radnom vremenu od 8 sati dnevno, nego ga izvršava i izvan toga vremena, s nejednakim rasporedom radnih sati po danima, ovisno o nastavnim obvezama. Tužitelj smatra da u slučaju da je tuženik vodio evidenciju o njegovom radnom vremenu sukladno Pravilniku za mjesec travanj 2017., da bi ispravno utvrdio podatke o broju radnih sati koje je tužitelj proveo u štrajku, jer bi se tada ta evidencija i odnosila na normirane oblike rada, odnosno na nastavni rad tužitelja te bi tužitelju temeljem tako utvrđena podatka, sukladno članku 216. Zakona o radu, razmjerno umanjio plaću. Tužitelj navodi da s obzirom da vrijednost njegova bruto sata u mjesecu travnju iznosi 96,50 kn, da je tuženik njemu temeljem odredbe čl. 216. Zakona o radu za mjesec travanj 2017. mogao umanjiti plaću samo za iznos koji odgovara broju od 7 sad rada provedenih u štrajku, odnosno za iznos od 675,50 kn bruto. Navodi da je njemu tuženik nezakonito umanjio plaću za mjesec travanj 2017. za iznos od 3.860,08 kn bruto, tj. za iznos koji odgovara broju od 40 sati rada, pa tužitelj smatra da je tuženik u obvezi njemu isplatiti preostali dio plaće za mjesec travanj 2017. u iznosu od 3.184,58 kn bruto, koji odgovara broju od 33 sata rada koje je tužitelj nesporno odradio u razdoblju od 3.4. do 7.4.2017.

Tužitelj u konačno uređenom tužbenom zahtjevu kao u tužbi predlaže da sud naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 3.184,58 kn bruto sa zateznom kamatom tekućom od 16.5.2017. pa do isplate.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnov i visinu tužbenoga zahtjeva u cijelosti te navode tužbe smatra netočnima i neosnovanima. Navodi da je u prvom redu nesporno kako je tužitelj kao sindikalni povjerenik Nezavisnoga sindikata znanosti i visokoga obrazovanja organizirao i stupio u štrajk dana 3.4.2017. koji je trajao 5 radnih dana. Dalje navodi da je nesporno kako je tužitelj kao član prije navedenoga sindikata u navedenom razdoblju organizirao i sudjelovao u štrajku koji je pravomoćnom sudskom presudom utvrđen nezakonitim, pri čemu se poziva na presudu Županijskoga suda u Zagrebu poslovni broj P-14/17 od 10.4.2017. i presudu Vrhovnoga suda Republike Hrvatske poslovni broj Gž-8/17 od 27.4.2017. Navodi da je sporno kako tužitelj nakon priznanja da je sudjelovao u nezakonitom štrajku u razdoblju od 3.4. do 7.4.2017. podnosi tužbu i navodi da mu tuženik nije mogao umanjiti plaću i dodatke na plaću, jer da tužitelj u navedenom razdoblju u kojem je štrajkao, nije štrajkao cijelo vrijeme. Tuženik navodi da su netočni, neosnovani i potpuno pravno promašeni tužiteljevi navodi iz tužbe da je on u prije navedenom razdoblju štrajkao samo 7 sati vezanih uz predavanja i konzultacije, a da je u stvari svo preostalo radno vrijeme od 33 sata radio znanstveni i stručni rad.

Tuženik ističe da tužitelj pogriješno smatra da u tijeku radnoga vremena može istodobno biti u štrajku i ne raditi, odnosno ne biti u štrajku i raditi. Tuženik smatra da ako je tužitelj priznao da je u navedenom razdoblju od 3.4. do 7.4.2017. bio u štrajku, da onda tužitelj u tome razdoblju nije radio, pa mu tada temeljna prava i obveze iz radnoga odnosa miruju, a vezano za obvezu radnika da radi i obvezu poslodavca da mu za obavljani rad isplati plaću. Tuženik se pri tome poziva na odredbu članka 21. stavka 1. svoga Pravilnika o radu, koja definira radno vrijeme kao 'vremensko razdoblje u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama Voditelja ili druge ovlaštene osobe Hrvatskih studija, na

mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi voditelj'. Tuženik dalje navodi da je jedno od 4 bitna obilježja radnoga odnosa (uz dobrovoljnost, naplatnost i obvezu osobnoga obavljanja rada) i podređenost radnika u obavljanju rada nalogima i nalogima poslodavca. Stoga u razdoblju u kojem je tužitelj bio u štrajku, tužitelj nije obavljao niti je mogao obavljati poslove koji bi bili dio njegova preostalog radnoga vremena, jer je stupanjem u štrajk tužitelj obustavio rad i posluš poslodavčevim nalogima i nalogima.

Nadalje, tuženik se poziva na odredbu članka 8. stavka 6. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (NN 32/15), kojim je propisano da su na sveučilištima, veleučilištima i znanstvenim institutima, za zaposlene nastavnike, suradnike, znanstvenike i umjetnike te u ustanovama predškolskoga obrazovanja za zaposlene odgajatelje djece, odnosno zaposlene koji sudjeluju u neposrednom odgojno-obrazovnom radu, podatci o radnom vremenu prilagođeni naravi njihova rada na način da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada. Pri tome tuženik smatra da je u konkretnom slučaju normirani oblik rada određen čl. 5. Ugovora o radu od 31.1.2010. sklopljena između tužitelja i tuženika, a kojim je ugovoreno da će radnik raditi u punom radnom vremenu u trajanju od 40 sati tjedno. Tuženik dalje navodi da se tužiteljevo radno vrijeme sastoji od nastavne i znanstvene sastavnice, ali da je ono kao takvo neodvojiva cjelina. Pri tome se poziva na članak 2. stavak 3. redak 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 i 60/15 – u daljnjem tekstu: ZZDVO), kojim je propisano da se visoko obrazovanje temelji i na nedjeljivosti sveučilišnoga nastavnoga rada i znanstvenoga istraživanja. Zbog navedenoga tuženik smatra da tužitelj pogrešno smatra da on kao radnik tuženika, može u jednom radnom danu prema svojoj slobodnoj volji, štrajkati primjerice jedan sat ili 15 minuta, a onda sljedećih jedan sat ili 15 minuta malo raditi, pa onda opet prema svojoj slobodnoj volji malo štrajkati, pa opet malo raditi, a sve zavisno od toga tko ga i kada pita. Naime, ako je za medije i studente, onda se štrajka hrabro i cijelo vrijeme, a ako je pitanje njegove plaće, onda se štrajkalo tek nekoliko sati i ostalo vrijeme se vrijedno i uredno radilo. Tuženik smatra da doista nije jasno kako se to tužitelj u 'čitavom preostalom radnom vremenu bavio znanstvenim radom', kada je tužitelj kao sindikalni povjerenik bio glavni organizator nezakonitoga štrajka, koji je svakodnevno organizirao novinarske konferencije, davao izjave medijima, održavao sastanke sa štrajkašima i dr.

Nadalje, tuženik ističe da Sindikat u Najavi štrajka od 24.3.2017. nije napisao 'zaposlenici u štrajku će u redovno radno vrijeme obavljati poslove i izvršavati sve svoje obveze iz radnoga odnosa vezane uz znanstveni rad', kako se to netočno navodi u tužbi. Tuženik ukazuje da je suprotno navedenom, u Najavi štrajka Sindikat napisao 'zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove' i da stoga ne postoji navod 'da će' radnici obavljati poslove, kao i da će obavljati poslove 'u radno vrijeme'. Tuženik ističe odlučnu činjenicu kako tužitelj prije ili za vrijeme štrajka nije obavijestio poslodavca da će u radno vrijeme obavljati bilo kakve poslove iz radnoga odnosa, odnosno da bi u tom smislu postojala bilo kakva ograničenja u njegovom štrajkanju, a posebice da bi tužitelj ustvari čitavo vrijeme radio i samo nekoliko sati štrajkao, a kao što to tvrdi u tužbi. Tuženik se pri tome posebice poziva na svoj e-mail od 4.4.2017., koji je uputio tužitelju s pozivom da se 'pismenim putem povratno na e-mail očituje ako izvršava obveze

definirane ugovorom o radu i ako nije u štrajku'. S obzirom da tužitelj nije izvršavao nikakve obveze iz ugovora o radu, pa niti znanstveni rad, te je bio u štrajku, tužitelj se na navedeni e-mail nije očitovao, za razliku od njegovih kolega koji nisu štrajkali i koji su se o tome očitovali. Tuženik ukazuje na to da je tužitelj sam priznao kako je u štrajku i kako ne izvršava obveze iz ugovora o radu i da bi sud to trebao cijeliti u smislu odredbe čl. 221, st. 2. Zakona o parničnom postupku. Tuženik ističe i da niti sam organizator štrajka i zastupnik tužitelja u ovom postupku, tj. sindikat, prije ili za vrijeme štrajka nije obavijestio poslodavca ili javnost da bi bilo koji od 17 radnika tuženika i članova sindikata koji su štrajkali, obavljali bilo kakav posao vezan uz radni odnos za vrijeme štrajka, a posebno da bi svi oni u stvari cijelo vrijeme radili, a štrajkali samo nekoliko sati. Tuženik ističe da su sasvim suprotno, u svakodnevnim istupima tijekom štrajka isticali kako se radi o potpunom štrajku do ispunjenja njihovih zahtjeva. Iz navedenoga tuženik zaključuje da su tužbe svih 17 radnika tuženika koji su u prije navedenom razdoblju nezakonito štrajkali, a koji sada svi tvrde da su ustvari radili većinu radnoga vremena 'znanstveni i stručni rad', zapravo neosnovani zahtjevi usmjereni na stjecanje neprikladne koristi. U dokaz da bi tužiteljev zahtjev bio neosnovan, tuženik se poziva na dopis Inspektorata rada od 4.5.2017. koji je sačinjen nakon inspekcijskoga nadzora od 3.5.2017., kojim je utvrđeno da nisu utvrđene povrjede propisa iz radnih odnosa, odnosno da je tuženik postupio sukladno članku 216. Zakona o radu kada je umanjio primanja radnicima koji su sudjelovali u štrajku razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku. Slijedom svega navedenoga, tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti te potražuje naknadu parničnoga troška.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u tjedni plan nastave za tužitelja za ljetni semestar akademske godine 2016./2017. (list 4), obračune isplaćene plaće za tužitelja za ožujak i travanj 2017. (list 5-6), Najavu štrajka od 24.3.2017. (list 7), obavijest o privremenom prekidu štrajka od 10.4.2017. (list 16), presudu i rješenje Županijskoga suda u Zagrebu, poslovni broj P-14/17-11 od 10.4.2017. (list 17-28), presudu i rješenje Vrhovnoga suda Republike Hrvatske, poslovni broj Gž 8/17-2 od 27.4.2017. (list 26-29), izvadak iz tuženikova Pravilnika o radu (list 30), Ugovor o radu sklopljen između tužitelja i tuženika od 31.1.2010. (list 31-32), transkripte gostovanja tužitelja u medijima (list 33-42, 96-105, 107-108), e-mail od 4.4.2017. (list 43), Odluku tuženika od 26.4.2017. o razmjernom umanjenju plaća za razdoblje sudjelovanja u štrajku (list 44), obavijest tuženika sindikalnomu povjereniku – ovdje tužitelju od 4.4.2017. (list 45), dopis Ministarstva rada i mirovinskoga sustava, Inspektorata rada, Područni ured Zagreb, Služba za nadzor radnih odnosa od 4.4.2017. (list 46-47), Program međunarodne znanstvene konferencije 'Zagreb Applied Ethics Conference 2017.: The Ethics of Robotics and Artificial Intelligence' (list 51-52), podatke o projektu Hrvatske zaklade za znanost (list 53), internetske stranice podružnice tuženika (list 54-55), Odluke Općinskoga radnoga suda u Zagrebu (list 68-71, list 78-82, list 130-142), evidenciju o radnom vremenu za tužitelja za travanj 2017. (list 76-77), zapisnike s glavnih rasprava održanih kod Općinskoga radnoga suda u Zagrebu (list 86-90), crno-bijelu fotografiju (list 106), izvadak iz Kolektivnoga ugovora za znanost i visoko obrazovanje (list 119) i prvi list presude Općinskoga radnoga suda u Zagrebu u predmetu broj Pr-8589/14 (list 120). U postupku je izveden dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke te zakonskoga zastupnika Marija Grčevića.

Cijeneći rezultate dokaznoga postupka prema odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

Među strankama nije sporna aktivna i pasivna legitimacija, odnosno nije sporno da je tužitelj zaposlen kod tuženika u Podružnici Hrvatski studiji na Odsjeku za filozofiju i Odsjeku za komunikologiju na znanstveno-nastavnom radnom mjestu docent. Nadalje, nije niti sporno da je tužitelj kao sindikalni povjerenik Nezavisnoga sindikata znanosti i visokoga obrazovanja organizirao štrajk i stupio u isti dana 3.4.2017., koji štrajk je trajao 5 radnih dana zaključno s 7.4.2017. Isto tako, nije niti sporno da je spomenuti štrajk pravomoćnom sudskom presudom Županijskoga suda u Zagrebu poslovni broj P-14/17-11 od 10.4.2017. utvrđen nezakonitim. Nije niti sporno da je tuženik tužitelju za mjesec travanj 2017. isplatio plaću umanjenu za iznos od bruto 3.860,08 kn, koji odgovara broju od 40 sati rada.

Među strankama je sporan pravni osnov i visina tužbenoga zahtjeva, odnosno da li je tuženik sukladno odredbi čl. 216. Zakona o radu tužitelju zakonito i pravilno umanjio plaću razmjerno vremenu provedenom u štrajku.

Predmet ovoga spora je novčano potraživanje tužitelja, odnosno razlika plaće za mjesec travanj 2017., pri čemu tužitelj smatra da tuženikova evidencija o radnom vremenu za tužitelja za travanj 2017. sadržava netočne podatke o vremenu sudjelovanja tužitelja u štrajku. Pri tome tužitelj ističe da on u razdoblju 3.4.2017. do 7.4.2017. nije štrajkao cijelo vrijeme, odnosno navodi da je odradio 33 sata vezano za znanstveni rad i da nije radio 7 sati vezano za rad sa studentima, tj. u nastavnom radu.

Iskazom tužitelja sud je utvrdio da ostaje kod činjeničnih navoda iz tužbe i iz podneska od 4.9.2017. u kojem je obrazložen njegov angažman u znanstvenom radu u tjednu od 3.4. do 7.4.2017. Na upit iz kojega razloga u tužbi nisu iznijeti navodi da je u prije navedenom tjednu bio angažiran na znanstvenim projektima, odgovara da nema odgovor na to pitanje.

Na upit je li poslodavca za vrijeme štrajka obavijestio da radi na projektima koji su pobrojani u podnesku od 4.9.2017., odgovara da se radilo samo o jednom znanstveno-istraživačkom projektu i da poslodavca o tome nije obavijestio, niti je to bilo potrebno.

Na upit je li zaprimio mail poslodavca od 4.4.2017. u kojem je zajedno s više osoba pozvan da se do 14.00 sati dana 4.4.2017. pisanim putem povratno na taj mail očituje da li izvršava obveze definirane ugovorom o radu i ako nije u štrajku, odgovara da je on taj mail zaprimio i da poslodavcu nije upućivao povratni mail.

Na upit je li smatrao potrebnim pisanim putem ipak obavijestiti poslodavca da će u tom tjednu u kojem je bio štrajk raditi na znanstvenom projektu, odgovara da je to navedeno u Najavi štrajka u dijelu da osobe u štrajku mogu obavljati znanstveni rad.

Dalje navodi da se njegovo radno mjesto nalazi na Hrvatskim studijima u glavnoj zgradi na adresi Borongajska cesta 83 d te dalje navodi da njemu niti tada, a niti sada nije bila propisana sama fizička prisutnost u odnosu na radno vrijeme.

Na upit gdje je fizički obavljao znanstveni rad na koji se poziva u podnesku od 4.9.2017., odgovara da je to bilo na prije navedenoj adresi njegova radnoga mjesta te na kućnoj adresi i na Institutu za filozofiju.

Na upit koliko je trajao njegov angažman u štrajku, odgovara da je to bilo prosječno dva sata dnevno.

Dalje navodi da osobe imenovane u podnesku od 4.9.2017. imaju neposrednih saznanja o njegovom angažmanu u znanstvenom projektu, jer su bile fizički prisutne. Vezano za spomenuti znanstveni projekt, koji je obrazložen u podnesku od 4.9.2017., navodi da se isti zove 'Sloboda volje, determinizam i moralna sreća' te da se osim toga njegov nenastavni rad odnosio i na administrativne obveze na Odsjeku za filozofiju i pripremu za konferenciju koja se naziva akronimom ZAJEC.

Na upit je li njegov nenastavni angažman bio nužan baš u tome tjednu u kojem je bio organiziran štrajk, odgovara da je bio nužan jedino dio koji se ticao njegova administrativnoga angažmana na Odsjeku za filozofiju.

Vezano za vremensko preciziranje svoga nenastavnoga angažmana u odnosu na ono što je opisao u tjednu štrajka, tužitelj navodi da je to trajalo prosječno 4-5 sati dnevno.

Navodi da on razumije što je poslodavac njemu odbio od plaće 7 sati rada sa studentima, odnosno nastavnoga rada, s obzirom na zakonski status štrajka, ali navodi da je sva ta neodržana nastava naknadno odrađena, i to sukcesivno tijekom travnja i svibnja.

Vezano za znanstveni rad, na upit da li se pripremao za znanstveno izlaganje na spomenutoj međunarodnoj konferenciji, odgovara da se pripremao u prosjeku oko sat vremena dnevno.

Na upit da li se rad u organizaciji međunarodne konferencije smatra znanstvenim radom, odgovara da je to stručni rad koji se smatra dijelom općih radnih obveza i da je on u tom razdoblju bio i koordinator poslijediplomskoga studija i da je vezano za to obavljao administrativne poslove i da ti poslovi predstavljaju njegovu radnu obvezu.

Tužitelj potvrđuje da zaposlenici zaposleni na znanstveno-nastavnim djelatnostima kod tuženika imaju samostalnost u određivanju rasporeda radnoga vremena i mjesta rada gdje će obavljati svoj znanstveno stručni rad.

Tužitelj potvrđuje da je on upoznat s Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima na Sveučilištu, odnosno potvrđuje da se sukladno tome Pravilniku podatci o radnom vremenu zaposlenika na znanstveno nastavnim radnim mjestima vode na način da se evidentiraju samo normirani oblici rada, odnosno samo nastavni rad.

Na daljnji upit odgovara da mu nije poznat sadržaj njegove radne evidencije za travanj 2017., a kada mu je predočena ta evidencija, na poseban upit odgovara da ista ne odgovara njegovom faktičnom radu u travnju 2017.

Na upit je li on bio član štrajkaškoga odbora, odgovara da je on bio predsjednik istoga te potvrđuje da je za vrijeme trajanja štrajka sudjelovao u medijima i TV-emisijama i da je davao intervjue za to vrijeme.

Na upit je li igdje u medijima rekao da je štrajk djelomičan i da oni većinu vremena rade, odgovara da je on u gotovo svim medijima rekao da štrajkaju nastavno.

Na upit kako tumači da iz nekih 15 izvadaka iz medijskih transkripata njegovih izjava nigdje ne stoji da bi oni radili bilo što, odgovara da to nije točno i da mediji nisu prenijeli sve što je on rekao.

Navodi da je štrajk izvan nastave nevidljiv i da nema nikakve svrhe i da se time ne bi postigla nikakva vrsta pritiska na poslodavca.

Na upit iz kojega razloga je i poslodavcu i medijima prešutio da bi ljudi u štrajku radili bilo što, odgovara da on nije ništa prešutio, a na upit gdje je to onda izjavio da je radio, odgovara da je na to odgovorio.

Na upit je li mu poznato da u kolektivnom ugovoru piše da je održana nastava jedini i isključivi temelj za obračun i isplatu plaće, odgovara da mu je to poznato, ali da je to problem na svim visokim učilištima, jer je poznato da osobe u znanstveno-nastavnim zvanjima imaju obvezu raditi i znanstveno, što proizlazi iz naziva samoga zvanja.

Na upit temeljem čega u ovom postupku traži isplatu plaće, ako je održana nastava jedini i isključivi temelj za obračun i isplatu plaća, odgovara da se plaća faktično obračunava i za znanstveni rad, i to ne samo kod tuženika, nego svugdje i da je to navedeno i u ugovorima o radu, time da na daljnji upit može li pojasniti navod 'faktično', odgovara da to nema potrebu dalje pojašnjavati.

Na upit može li u svom ugovoru o radu pokazati gdje se navodi da se plaća isplaćuje i za znanstveni rad, odgovara da je to vezano za njegovo radno mjesto docenta koje je znanstveno-nastavno zvanje.

Navodi da bi u protivnom to značilo da je napredovanje u znanstveno-nastavnom radu uvjetovano neplaćenim radom, a što tužitelj smatra besmislenim.

Na upit smatra li da bi poslodavac njemu trebao platiti znanstveni rad od primjerice 20 sati tijekom vikenda, jer to ulazi u znanstveno-nastavni rad kako ga je opisao, tužitelj navodi da mu to poslodavac ne bi trebao platiti.

Na upit od kada do kada traje znanstveni projekt na koji se pozvao, odgovara da u njegovom slučaju traje od 2015. do sredine 2018. i da je bitno da je svakako trajao tijekom štrajka.

Na upit je li poslodavcu prijavio rad na tome projektu, odgovara da se ne sjeća te na daljnji upit odgovara da nije dobio nikakvu naknadu za rad na tom projektu.

Na upit je li tuženik organizirao međunarodnu konferenciju, odgovara da je to bila tradicionalna konferencija koju tuženik tada nije organizirao i misli da on tuženiku nije prijavio sudjelovanje na toj konferenciji, jer se ista odvijala u Zagrebu i to niti nije trebalo činiti, dok bi u slučaju odvijanja te konferencije u inozemstvu, on bio dužan prijaviti svoje sudjelovanje.

Na upit što je točno radio 4.4.2017. i u kojem vremenu, odgovara da je to bio utorak i da se ne sjeća i ne zna u kojim je točno razdobljima radio ono što je naveo da je u tom tjednu radio i da je već ranije odgovorio na pitanje koliko je to dugo obavljao, a da je na Televiziju Z1 išao u večernjim satima.

Na daljnji upit što je i koliko radio i u kojim razdobljima dana 3.4.2017., odgovara da o tome nema čvrstu evidenciju, ali da ostaje kod ranijega navoda o svom prosječnom dnevnom angažmanu u tom tjednu štrajka.

Na upit da li je kolektivnom ugovoru, na koji se pozvao tuženik, bio na snazi 2017., odnosno u razdoblju održavanja štrajka, odgovara da misli da nije bio na pravnoj snazi, odnosno misli da je to jedini dokument u kojem stoji da je nastava jedini temelj za obračun plaće.

Na upit je li u vrijeme održavanja štrajka bio na pravnoj snazi bilo koji pravni izvor koji bi propisivao da je isključivo nastava temelj za obračun plaće, odgovara da misli da nije.

Iz iskaza zakonskoga zastupnika tuženika Marija Grčevića sud je utvrdio da je ovim štrajkom nanesena velika šteta Hrvatskim studijima i njemu kao čelnoj osobi te institucije te dalje navodi da u vrijeme najave i održavanja ovoga štrajka njemu kao predstavniku tuženika, ali niti u medijskom prostoru, ni na koji način nije bilo rečeno da bi štrajk bio samo djelomičan.

Navodi da tuženik u tijeku štrajka nije imao nikakvih saznanja o sudjelovanju tužitelja u znanstvenim projektima, a vezano za mail od 4.4.2017., navodi da se od svih osoba kojima je bio upućen očitovala samo jedna osoba, a to nije bio tužitelj, i da ta osoba nije specificirala da bi možda bila djelomično u štrajku. Na upit kada je tuženik prvi puta saznao da tužitelj tvrdi da je nešto radio, odgovara da je to bilo tek kada su zaprimili ovu tužbu, pri čemu se vezano za taj štrajk vodi desetak postupaka za isplatu razlike plaće.

Na upit na koji način se obračunava i isplaćuje plaća i je li vezana isključivo za održanu nastavu, odgovara da se plaća obračunava prema održanoj norma-satnici nastavnika u radu sa studentima te da iako kolektivni ugovor nije na snazi, da se na taj način i dalje obračunava plaća u čitavom visokom obrazovanju.

Na upit da li nastavnici obavještavaju poslodavca, tj. tuženika kakvim su se znanstvenim angažmanom bavili na mjesečnoj bazi, odgovara da tuženika ne obavještavaju o tome, ali da bi to bili dužni učiniti kada bi se plaća obračunavala i za sudjelovanje u znanstvenom radu.

Dalje potvrđuje da je tuženik pozvao Inspekciju rada nakon što se sindikat nije htio očitovati o radnicima koji su u štrajku te navodi da je ta Inspekcija utvrdila da je poslodavac, ovdje tuženik, zakonito umanjio plaću sudionicima štrajka.

Na upit za koje radno mjesto tužitelj ima sklopljen ugovor o radu, odgovara da je tužitelj docent te potvrđuje da je tužitelj u obvezi obavljati znanstveno-istraživački i administrativni rad u podružnici tuženika.

Na daljnji upit odgovara da bez uvida u dokumentaciju ne može odgovoriti na koji način je ugovorena plaća ugovorom o radu.

Na upit je li u vrijeme štrajka bio na snazi iti jedan pravni izvor koji bi propisivao da je nastava isključivi temelj za obračun plaće tužitelja, odgovara da mu nije poznat neki takav akt.

Na upit temeljem čega poslodavac nastavlja primjenjivati odredbe kolektivnoga ugovora koji već godinama nije na pravnoj snazi, odgovara da je to nastavak uhodane prakse, jer nisu donijeti drugi normativni akti.

Na upit je li ta praksa obvezujuća i za tužitelja i za tuženika, odgovara da značenje same riječi praksa govori da nije obvezujuća.

Na upit kako je on točno utvrdio da tužitelj za vrijeme štrajka nije obavljao svoj znanstveni rad, odnosno da se nije znanstveno usavršavao, odgovara da to nije bilo potrebno utvrđivati i da je poslodavac evidentirao obustavu rada.

Na upit je li poslodavac možda utvrđivao da tužitelj tijekom štrajka obavlja administrativne poslove koji ga obvezuju, odgovara da nije, jer tužitelj nije dao podatak o radnicima koji su u štrajku i nije odgovorio na njegov mail je li u štrajku ili nije.

Na upit zbog čega je onda u evidenciji radnoga vremena tužitelja za travanj 2017. prikazano da je tužitelj u tjednu štrajka u štrajku proveo svih 8 sati i svih 5 radnih dana

u tjednu, ako je tužitelj imao obvezu nastave samo 7 sati u tome tjednu, odgovara da je poslodavac provjerio je li tužitelj u štrajku i da se ispostavilo da je u štrajku, a da ga je tužitelj obavijestio da je radio, onda bi on drugačije reagirao.

Nakon predočavanja evidencije rada tužitelja za travanj 2017., navodi da je on potpisnik iste i da prethodnu pripremu evidencije vrši šefica računovodstva, a na upit da li ta evidencija odgovara faktičnom radu tužitelja, odgovara da vezano za tu evidenciju nema što dodati.

Na upit da li zaposlenici tuženika na znanstveno-nastavnim radnim mjestima imaju samostalnost u određivanju radnoga vremena i mjesta rada, odgovara potvrdno, odnosno da poslodavac izravno ne obvezuje nekoga zaposlenika obaviti neki posao.

Na upit je li obveza tužitelja da u dane kada nema obvezu nastave, bude fizički prisutan u prostorijama svoga radnoga mjesta od 8.00 do 16.00 sati, odgovara da tužitelj takvu obvezu nema.

Sud je poklonio vjeru iskazu zakonskoga zastupnika tuženika u cijelosti, jer se ovome sudu ukazuje kao istinit, logičan i životno uvjerljiv te u skladu sa spisom priležecom dokumentacijom. U odnosu na iskaz tužitelja, sud je prihvatio isti u svim dijelovima koji se odnose na činjenice koje među strankama nisu bile sporne, odnosno u svim dijelovima u kojima nije u suprotnosti s iskazom zakonskoga zastupnika tuženika i sadržajem spisu priležeće dokumentacije.

U odnosu na odredbe relevantnoga materijalnoga prava, sud u prvom redu navodi da su temeljne obveze i prava iz radnoga odnosa uređene odredbom čl. 7. st. 1. Zakona o radu, pri čemu je poslodavac obavezan u radnom odnosu radniku dati posao te mu za obavljeni rad isplatiti plaću, a radnik je obavezan prema uputama koje poslodavac da je u skladu s naravi i vrstom rada, osobno obavljati preuzeti posao.

Sud dalje navodi da je odredbama 61. stavkom 5. Zakona o radu uređeno pitanje evidencije o radnicima zaposlenima kod poslodavca te je u stavku 1. određeno da je poslodavac dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni, da ista evidencija iz st. 1. toga članka mora sadržavati podatke o radnicima i o radnom vremenu (st. 2.), da je poslodavac dužan inspektoru rada na njegov zahtjev dostaviti podatke iz st. 2. toga članka (st. 3.), dok prema st. 4. ovoga članka ministar nadležan za rad pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja evidencije iz stavka 1. toga članka.

Sud navodi da je odredbom članka 216. Zakona o radu propisano da se radniku koji je sudjelovao u štrajku, plaća i dodatci na plaću mogu umanjiti razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku, iako odredbe Zakona o radu ne daju definiciju štrajka, sud navodi da štrajk predstavlja obustavu izvršavanja cjelokupnoga rada, odnosno zajedničko napuštanje posla od strane radnika da bi se time poslodavac natjerao da prihvati njihove uvjete, primjerice u svezi povećanja plaće, smanjenja broja radnih sati, poboljšanja uvjeta rada i dr. Sud još navodi da je odredbom članka 214. Zakona o radu uređeno pitanje pravila o poslovima koji se ne smiju prekidati (nužni poslovi), a u postupku nije bilo sporno da se u konkretnom slučaju, vezano uz predmetni sporni štrajk, nije radilo o takovoj vrsti poslova.

Sud je tijekom dokaznoga postupka izvršio uvid u Ugovor o radu sklopljen između tužitelja i tuženika dana 31.1.2010. (listovi 31-32 sudskoga spisa) te je uvidom u članak 2. istoga utvrđeno da će radnik obavljati poslove u znanstveno-nastavnom zvanju

docenta, na Odjelu za filozofiju i Odjelu za komunikologiju poslodavca. Prema članku 3. ovoga Ugovora radnik će poslove iz članka 2. toga Ugovora obavljati u sjedištu poslodavca, dok je u članku 5. ugovoreno da će radnik raditi u punom radnom vremenu u trajanju od 40 sati tjedno.

Sud je tijekom dokaznoga postupka izvršio uvid i u izvadak iz tuženikova Pravilnika o radu (list 30 sudskoga spisa) te je utvrdio da je u članku 21. uređeno pitanje pojma radnoga vremena. Istim člankom u stavku 1. određeno je da je radno vrijeme vremensko razdoblje u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama voditelja ili druge ovlaštene osobe Hrvatskih studija, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi voditelj. U stavku 2. ovoga članka određeno je da se radnim vremenom ne smatra vrijeme u kojem je radnik pripravan odazvati se pozivu za obavljanje poslova, ako se ukaže takva potreba, pri čemu se radnik ne nalazi na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju niti na drugom mjestu koje je odredio Voditelj. Istim člankom u stavku 3. određeno je da se vrijeme koje radnik provede obavljajući poslove po pozivu, smatra radnim vremenom, neovisno o tome obavlja li ih u mjestu koje je odredio poslodavac ili na mjestu koje je odredio radnik. Člankom 61. u stavku 4. određeno je da se nastavnicima i suradnicima u radno vrijeme ubraja vrijeme održavanja predavanja, seminara, vježbi, konzultacija, priprema za nastavu, ispita, ocjenjivanja seminarskih radova, mentorstva, ocjenjivanja i obrane diplomskih radova studenata te vrijeme stručnoga i znanstvenoga osposobljavanja i usavršavanja za potrebe nastavnoga i znanstvenoga rada, znanstveni rad, sudjelovanje u radu tijela HS-a i Sveučilišta te povjerenstava koja oni imenuju.

Sud dalje navodi da je odredbom članka 2. stavka 3. točke 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 i 60/15) propisano da se visoko obrazovanje, između ostaloga, temelji i na nedjeljivosti sveučilišnoga nastavnoga rada i znanstvenoga istraživanja.

Sud se u ovoj pravnoj stvari poziva i na relevantne odredbe Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (NN 32/15 i NN 97/15), koji je donijet u skladu s prije citiranom odredbom članka 5. stavka 4. Zakona o radu. U ovome Pravilniku u članku 8. uređeno je pitanje podataka o radnom vremenu, pa je u istome članku u stavku 1. alineji 9. određeno da evidencija o radnom vremenu između ostaloga sadržava i podatke za vrijeme provedeno u štrajku. Isti članak 8. u stavku 6. propisuje da su na sveučilištima, veleučilištima i znanstvenim institutima, za zaposlene nastavnike, suradnike, znanstvenike i umjetnike te u ustanovama predškolskoga obrazovanja za zaposlene odgajatelje djece, odnosno zaposlene koji sudjeluju u neposrednom odgojno-obrazovnom radu, podatci o radnom vremenu prilagođeni naravi njihova rada, na način da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada.

Sud je tijekom dokaznoga postupka izvršio uvid i u Tjedni plan nastave za ljetni semestar akademske godine 2016./2017. (koji prileži sudskom spisu na listu 4) te je utvrdio da je tužitelj imao tjednu obvezu održati 1 sat predavanja i 1 sat seminara iz predmeta Društveno ponašanje i komunikacija, 1 sat predavanja i 2 sata vježbi iz predmeta Akademska pismenost te 1 sat predavanja i 1 sat seminara iz predmeta Explaining Social Behavior, tj. ukupno 7 sati nastave, pri čemu među strankama nije

bilo sporno da se ova nastavna obveza tužitelja odnosila i na razdoblje od 3.4. do 7. 4.2017.

Nadalje, sud je tijekom predmetnoga postupka izvršio uvid i u Najavu štrajka Nezavisnoga sindikata znanosti i visokoga obrazovanja od 24.3.2017. (list 7 sudskoga spisa) u kojoj se navedeni Sindikat poziva na odredbu čl. 205. st. 1. Zakona o radu i najavljuje štrajk sa svrhom zaštite i promicanja gospodarskih i socijalnih interesa svojih članova zaposlenih na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji. Navodi se da će štrajk započeti prvoga dana nakon okončanja postupka mirjenja, ako taj postupak bude završen neuspješno, s početkom radnoga vremena u prvoj smjeni na Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji. Također je navedeno da će u vrijeme štrajka zaposlenici u štrajku obustaviti izvršavanje cjelokupnoga rada i svih radnih obveza vezanih za izvođenje nastave i rad sa studentima i da to znači da zaposlenici ne će držati predavanja, vježbe, seminare, konzultacije, kao ni bilo koje druge oblike nastave. Navodi se i da nenastavno osoblje također ne će izvršavati svoje obveze povezane s nastavom i studentima. Međutim, navedeno je i da zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze iz radnoga odnosa vezane za znanstveni rad, a od pomoćnih i pratećih poslova mogu obavljati jedino poslove vezane za obračun i isplatu plaće.

Sud je nadalje izvršio uvid i u e-mail glavnoga tajnika Hrvatskih studija Tomislava Vodičke od 4.4.2017. (list 43 sudskoga spisa) upućen više primatelja, pa i tužitelju, pri čemu iz istoga proizlazi da se primatelji toga maila mole do 14 sati istoga dana 4.4.2017. pisanim putem povratno na taj e-mail očitovati ako izvršavaju obveze definirane ugovorom o radu i ako nisu u štrajku. Pri tome se pošiljatelj maila poziva na odredbu članka 5. stavka 1. Zakona o radu i odredbu članka 8. stavka 1. alineje 9. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (NN 32/15 i 97/15).

Sud je uvidom u spisu priležecu presudu Županijskoga suda u Zagrebu br. P-14/17-11 od 10.4.2017. utvrdio da je točkom I. izrjeke iste utvrđeno da je nezakonito organiziranje i poduzimanje štrajka koji je Nezavisni sindikat znanosti i visokoga obrazovanja najavio Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji te je zabranjeno Nezavisnomu sindikatu znanosti i visokoga obrazovanja organiziranje i poduzimanje štrajka koji je dana 24.3.2017. najavio Sveučilištu u Zagrebu Hrvatski studiji.

Ista presuda stekla je pravomoćnost donošenjem presude Vrhovnoga suda Republike Hrvatske br. Gž 8/17-2 od 27.4.2017., kojom je odbijena žalba Nezavisnoga sindikata znanosti i visokoga obrazovanja kao neosnovana te je potvrđena prije citirana prvostupanjska presuda Županijskoga suda u Zagrebu u točki I. izrjeke.

Nadalje, uvidom u Obavijest o privremenom prekidu štrajka Nezavisnoga sindikata znanosti i visokoga obrazovanja od 10.4.2017. (list 16 sudskoga spisa), sud je utvrdio da isti sindikat obavještava tuženika (kao i rektora Borasa te sindikalnoga povjerenika Janovića) da su dana 10.4.2017. zaprimili nepravomoćnu presudu Županijskoga suda u Zagrebu br. P-14/17 te se poziva zaposlenike Hrvatskih studija u štrajku na privremeni prekid štrajka, i to do donošenja pravomoćne odluke u tom predmetu od strane Vrhovnoga suda Republike Hrvatske.

Uvidom u Odluku tuženika od 26.4.2017. (list 44 sudskoga spisa) sud je utvrdio da je istom došlo do razmjernoga umanjenja plaća za razdoblje sudjelovanja u štrajku za one

zaposlenike Hrvatskih studija za koje je utvrđeno da su sudjelovali u štrajku Nezavisnoga sindikata znanosti i visokoga obrazovanja sukladno Najavi od 24.3.2017. i da će se istima umanjiti plaća za obračunsko razdoblje za mjesec travanj 2017., i to razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku (točka I. izreke). U obrazloženju ove Odluke navedeno je da je štrajk na Hrvatskim studijima započeo dana 3.4.2017. i da je za vrijeme trajanja toga štrajka vođena evidencija izvršenja radnih obveza zaposlenika Hrvatskih studija propisanih ugovorom o radu, odnosno navedeno je da je evidencijom utvrđeno koji zaposlenici Hrvatskih studija su sudjelovali u štrajku i u kojem vremenu nisu izvršavali svoje radne obveze i da će se istima umanjiti plaća razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Nadalje, uvidom u Obavijest tuženika od 4.5.2017. (koja prileži sudskom spisu na listu 45) utvrđeno je da se sindikalnomu povjereniku, tj. tužitelju iz ove pravne stvari, sukladno čl. 76. st. 2. Temeljnoga kolektivnoga ugovora za službenike i namještenike u javnim službama prosljeđuje Odluka Sveučilišta (Hrvatski studiji) o razmjernom umanjenju plaća za razdoblje sudjelovanja u štrajku, tj. prije citirana Odluka od 26.4.2017. U istoj obavijesti navedeno je da će se citirana Odluka od 26.4.2017. sukladno članku 216. Zakona o radu primijeniti na sve zaposlenike Sveučilišnoga odjela Hrvatski studiji za koje je utvrđeno da su u razdoblju od 3.4. do 10.4.2017. bili u štrajku.

Nadalje, sud je tijekom predmetnoga postupka izvršio uvid i u Obavijest, tj. dopis Inspektorata rada Ministarstva rada i mirovinskoga sustava od 4.5.2017. (list 46-47 sudskoga spisa) koji je naslovljen na tuženika. U istome je kao posljednji odlomak navedeno da se ne osporavaju činjenice da je poslodavac Nezavisni sindikat znanosti i visokoga obrazovanja imao propuste u organizaciji i komunikaciji sa svojim članovima koji su sudjelovali u štrajku, ali da utvrđivanje tih pitanja nije u nadležnosti Inspektorata rada i ne osporava se činjenica da navedeni poslodavac nije Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji obavijestio o tome koji će njegovi zaposlenici sudjelovati u štrajku, koje pitanje odredbama Zakona o radu nije propisano kao povrjeda ni kao obveza, a obzirom da je odredbama čl. 5. Zakona o radu propisano da je poslodavac dužan voditi evidenciju o radnicima koji su kod njega zaposleni. Ista evidencija mora sadržavati i podatke o radnom vremenu (uključujući i podatke o vremenu provedenom u štrajku), sukladno odredbama Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (NN 32/15 i 97/15), pa je Sveučilište u Zagrebu Hrvatski studiji moglo postupiti sukladno odredbi članka 216. Zakona o radu i radnicima koji su sudjelovali u štrajku umanjiti plaću i dodatke na plaću, razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Osim navedenoga, sud je tijekom dokaznoga postupka izvršio uvid i u evidenciju o radnom vremenu tužitelja za travanj 2017. (listovi 76-77 sudskoga spisa) te je utvrdio da je tužitelju u razdoblju od ponedjeljka 3.4.2017. zaključno s petkom 7.4.2017. evidentirano da je bio u štrajku po 8 sati svakoga dana, što čini ukupno 40 sati. Tih 40 sati evidentirano je kao nenazočnost u tijeku dnevnoga rasporeda radnoga vremena, po danima, u kojima radnik, tj. tužitelj ne obavlja ugovorene poslove.

Slijedom sadržaja izvedenih dokaza, ovaj sud je zaključio da je tuženik postupio zakonito kada je primijenio odredbu čl. 216. Zakona o radu i kada je tužitelju umanjio plaću za mjesec travanj 2017. razmjerno vremenu njegova sudjelovanja u štrajku koji je trajao u razdoblju od 3.4.2017. do 7.4.2017., tj. 5 radnih dana u kontinuitetu, i to ukupno 40 sati uzevši u obzir da se radi o 8 sati dnevno kroz 5 radnih dana. Stoga je sud nakon

savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, i to svakoga dokaza zasebno i svih dokaza zajedno u njihovoj sveukupnosti, utvrdio i ocijenio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti, a što obrazlaže na sljedeći način.

Uzevši u obzir relevantne odredbe mjerodavnoga prava, u prvom redu Zakona o radu, ovaj sud navodi da niti odredbe toga zakona, a niti nekoga drugoga propisa ili akta ne predviđaju mogućnost djelomičnoga – parcijalnoga štrajka, pa niti na poslovima radnoga mjesta vrste kao što je tužiteljevo. Pri tome sud ističe da se tužitelj u predmetnom postupku ne poziva niti na jednu konkretnu odredbu bilo kojega zakona, pravilnika ili drugoga internoga akta ili kolektivnoga ugovora i slično koje bi radniku dopuštale, tj. omogućavale da istovremeno i bude i ne bude u štrajku. Naime, ovaj sud smatra da radnik ne može istovremeno unutar određenoga vremenskoga razdoblja tijekom radnoga vremena biti u štrajku i raditi, odnosno radnik ne može istovremeno ne biti u štrajku i ne raditi.

U odnosu na iskaze tužitelja i zakonskoga zastupnika tuženika, sud ističe da je iskazom zakonskoga zastupnika tuženika u bitnom utvrđeno da za konkretni štrajk ni na koji način nije bilo rečeno da bi bio samo djelomičan i da se tužitelj vezano za e-mail od 4.4.2017. nije očitovao da bi on možda bio djelomično u štrajku, odnosno njegovim iskazom utvrđeno je da se plaća radnika obračunava prema održanoj norma satnici nastavnika u radu sa studentima sukladno odredbama Kolektivnoga ugovora. Njegovim iskazom utvrđeno je i da radnici, tj. nastavnici tuženika ne obavještavaju poslodavca da li su se i kakvim znanstvenim angažmanom bavili na mjesečnoj bazi, ali da bi to bili obvezni u slučaju kada bi se plaća obračunavala i za sudjelovanje u znanstvenom radu. Iz njegova iskaza proizlazi i da je Inspekcija rada utvrdila da je tuženik kao poslodavac zakonito umanjio plaću sudionicima štrajka. U odnosu na spornu situaciju, njegovim iskazom utvrđeno da poslodavac nije utvrđivao da li je tužitelj za vrijeme štrajka obavljao svoj znanstveni rad, jer to nije bilo potrebno, pa je evidentirana obustava rada za tužitelja. Iskazom zakonskoga zastupnika tuženika utvrđeno je i da tužitelj poslodavcu nije dao podatak o radnicima koji su u štrajku i da nije odgovorio na mail je li on u štrajku ili nije. Vezano za samostalnost u određivanju radnoga vremena i mjesta rada, iskazom zakonskoga zastupnika tuženika utvrđeno je da tužitelj radeći na znanstveno-nastavnom radnom mjestu ima takvu samostalnost te da tužitelj nema obvezu biti fizički prisutan u prostorijama svoga radnoga mjesta od 8 do 16 sati.

U odnosu na odlučne okolnosti za predmet ovoga spora, iskazom tužitelja utvrđeno je da je on nesporno zaprimio mail poslodavca od 4.4.2017. i da poslodavcu nije upućivao povratni mail. Njegovim iskazom utvrđeno je da njemu nikada nije bila propisana sama fizička prisutnost na radu u odnosu na radno vrijeme na adresi sjedišta poslodavca na Borongajskoj cesti 83d. Tužiteljevim iskazom utvrđeno je i da je on upoznat s Pravilnikom o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima na sveučilištu i da se sukladno istom podatci o radnom vremenu zaposlenika na znanstveno-nastavnim radnim mjestima (kao što je to nesporno njegovo radno mjesto docenta), vode na način da se evidentiraju samo normirani oblici rada, odnosno samo nastavni rad. Tužiteljevim iskazom utvrđeno je i da mu je poznato da je održana nastava jedini i isključivi temelj za obračun i isplatu plaće. Osim toga, tužiteljevim iskazom utvrđeno je i da je njegov angažman u predmetnom štrajku bio prosječno dva sata dnevno, odnosno njegovim

iskazom utvrđeno je da je njegov nenastavni angažman u tjednu štrajka trajao prosječno 4-5 sati dnevno. Iz tužiteljeva iskaza proizlazi da je on u tjednu štrajka radio na znanstvenom projektu 'Sloboda volje, determinizam i moralna sreća' i da se u tom tjednu štrajka njegov nenastavni rad odnosio i na administrativne obveze na Odsjeku za filozofiju, kao i pripremu za konferenciju naziva akronim ZAJEC.

S obzirom na prednje navedeno, vezano za odlučne dijelove iskaza tužitelja i zakonskoga zastupnika tuženika, proizlazi sljedeće. Njih obojica suglasno su iskazivali da tužitelj ima obvezu i rada u nastavi i znanstvenoga rada u okviru poslova svoga radnoga mjesta u znanstveno-nastavnom zvanju docenta, kao i da tužitelj nema obvezu fizičke prisutnosti u radnim prostorijama poslodavca od 8 sati dnevno. Pri tome tužitelj smatra da njemu pripada pravo na razliku plaće u travnju 2017., jer je tijekom tjedna štrajka obavijao znanstveni rad od ukupno 33 sata, dok nije obavljao samo rad u nastavi, tj. rad sa studentima od ukupno 7 sati. S druge strane, zakonski zastupnik tuženika smatra da tužitelju ne pripada utužena razlika plaće, jer se nakon primitka maila poslodavca od 4.4.2017. nije očitovao na isti, odnosno jer se nije očitovao da obavlja svoje obveze iz ugovora o radu i nije poslodavca obavijestio da obavlja bilo kakav znanstveni rad. Slijedom toga je poslodavac i evidentirao obustavu rada od strane tužitelja i tužitelju je nesporno umanjio plaću za 40 sati sudjelovanja u štrajku.

Sud smatra da je odlučan trenutak za ocjenu da li je tužbeni zahtjev osnovan ili nije, onaj trenutak kada je tužitelj nesporno zaprimio mail od 4.4.2017. i nije se uopće ni na koji način očitovao poslodavcu na isti, odnosno nije se očitovao da će on u tjednu štrajka ipak djelomično raditi i da će obavljati znanstveni rad kao dio svojih radnih obveza. Stoga prema mišljenju ovoga suda taj propust tužitelja ne može ići na štetu tuženika, odnosno tužitelj u ovom parničnom postupku, nakon što je primio umanjenu plaću, ne može s uspjehom isticati da je on u pretežitom dijelu od sporna 33 sata, od ukupno 40 sati, izvršavao svoje obveze iz postojećega radnoga odnosa time što je obavljao znanstveni rad. Pri tome sud smatra da se radi o zakašnjoj reakciji tužitelja kada podnošenjem predmetne tužbe pokušava ostvariti dosuđenje spornoga iznosa njemu uskraćene razlike plaće koja je predmet ovoga postupka. Prema mišljenju ovoga suda, druga odlučna činjenica za ocjenu neosnovanosti tužbenoga zahtjeva je spomenuta nesporna okolnost da je štrajk u kojem je nesporno sudjelovao i tužitelj u trajanju od 3. do 7.4.2017., prije citiranim pravomoćnim sudskim odlukama proglašen nezakonitim.

U odnosu na okolnosti na koje se poziva tužitelj u predmetnom postupku, a to su: da nastavni rad nije jedini temelj za obračun plaće; da su nastavnici u znanstveno-nastavnim zvanjima ugovorom o radu i Pravilnikom o radu tuženika obvezani obavljati znanstveni rad; da nastavnici nisu u obvezi prijavljivati poslodavcu da obavljaju znanstveni rad; da se ugovori o radu sklapaju sa zaposlenicima u znanstveno-nastavnim zvanjima na puno tjedno radno vrijeme od 40 sati te da se plaća isplaćuje po osnovi 40-satnoga radnoga tjedna, neovisno o stvarnom nastavnom i znanstvenom opterećenju u konkretnom tjednu, sud smatra sljedeće. Sve ovo što je naveo tužitelj nije sporno da je tome tako (osim prvoga navoda da nastavni rad nije jedini temelj za obračun plaće, jer je taj tužiteljev navod u suprotnosti s odredbom čl. 19. st. 2. Kolektivnoga ugovora za znanost i visoko obrazovanje iz NN 142/10), ali u redovitim okolnostima, kada radnici obavljaju ugovorene poslove i kada izvršavaju svoje ugovorne obveze temeljem citirane odredbe članka 7. stavka 1. Zakona o radu. Međutim, ovo prednje navedeno vezano uz

obračun i isplatu plaće na što se poziva tužitelj nije od utjecaja i ne primjenjuje se u situaciji u kojoj je radnik u štrajku, jer tada radnik koji ne radi, odnosno ne obavlja rad, nema pravo na plaću. S druge strane, u situaciji ako radnik tijekom štrajka ipak radi, tj. obavlja rad, onda ga je dužan i precizno dokazati, tj. koje poslove je točno radio te koliko dugo i kada ih je radio te u konkretnom slučaju da li je o tim obavljenim poslovima pravovremeno (prije zaključenja obračuna plaće za aktualni mjesec) obavijestio poslodavca. Stoga iako je među strankama nesporno da ne postoji obveza radnika tuženika u suradničkim i znanstveno-nastavnim zvanjima da prijavljuju svoj znanstveni rad tuženiku i da takva praksa kod tuženika nije nikada postojala, sud smatra da se tu misli na redovne okolnosti kada radnik radi i kada nije u štrajku. Stoga ako je radnik u štrajku i ipak obavlja znanstveni rad za koji traži da mu se plati, onda je, a kao što je već ranije rečeno, dužan točno dokazati što je, kada i koliko znanstveno radio, a posljedica nedokazivanja navedenoga je gubitak prava na plaću.

U odnosu na znanstveni rad, sud smatra da isti nije moguće dnevno normirati na način koliko sati takvoga rada treba odraditi svaki dan, pa je stoga sudu logičan i prihvatljiv dio iskaza zakonskoga zastupnika tuženika Marija Grčevića da je nastava isključivi temelj za obračun plaće tužitelja. Isto proizlazi i iz relevantnih odredbi Kolektivnoga ugovora za znanost i visoko obrazovanje iz NN 142/10, kojim je u odredbi čl. 19, određeno da je održana nastava jedini i isključivi temelj za obračun i isplatu plaće. Pri tome je u čl. 19. st. 1. alineji 1. toga Kolektivnoga ugovora određeno koji su to poslovi zaposlenika u znanstveno-nastavnom zvanju u okviru 40-satnoga radnoga vremena, a to su preddiplomska, diplomatska i poslijediplomska nastava – predavanja, vježbe i seminari. Istim člankom u stavku 2. ugovoreno je da se poslovi iz alineje 1. stavka 1. toga članka (preddiplomska, diplomatska i poslijediplomska nastava – predavanja, vježbe i seminari) normiraju i čine temelj za obračun osnovne plaće.

U odnosu na citirani Kolektivni ugovor iz NN 142/10 koji je zaključen 22.10.2010., sud navodi da je isti sukladno članku 4. stavku 1. zaključen na četiri godine, tj. radi se o kolektivnom ugovoru zaključenom na određeno vrijeme. U citiranom članku u preostalim stavcima uređeno je pitanje mogućnosti produženja toga ugovora, kao i mogućnost otkaza toga kolektivnoga ugovora. Tužitelj je tijekom predmetnoga postupka prigovarao da se radi o odredbama kolektivnoga ugovora koji nije bio na pravnoj snazi u spornom razdoblju, no međutim sud je u predmetnom postupku utvrdio da tome nije bilo tako. Pri tome je iskazom zakonskoga zastupnika tuženika Marija Grčevića utvrđeno da se taj kolektivni ugovor primjenjuje jer nije donijet novi normativni akt, a primjenu toga kolektivnoga ugovora potvrđuje i tužitelj, u dijelu u kojem iskazuje da mu je poznato da je održana nastava jedini i isključivi temelj za obračun i isplatu plaće.

Nadalje, u predmetnom postupku utvrđeno je da je presudom Općinskoga radnoga suda u Zagrebu broj Pr-8589/14-47 od 29.1.2018. utvrđeno da je Odluka Vlade Republike Hrvatske o otkazivanju kolektivnoga ugovora od 22.10.2010. iz NN 142/2010 nezakonita i nedopuštena i da ne proizvodi nikakve pravne učinke (točka I. izrjeke). Prema točki II. izrjeke citirane presude utvrđeno je da je Kolektivni ugovor za znanost i visoko obrazovanje iz NN 142/2010 bio na snazi do 22.10.2014. Iz prije navedenoga proizlazi da je u sporno vrijeme štrajka u 2017. očito bio u tijeku sudski spor oko zakonitosti i

dopuštenosti otkaza kolektivnoga ugovora iz NN 142/10, a tužitelj u predmetnom postupku niti tvrdi niti se poziva na okolnost da bi neki drugi kolektivni ugovor bio na pravnoj snazi u sporno vrijeme trajanja štrajka u travnju 2017.

Međutim, sud u ovoj pravnoj stvari smatra da se imaju primijeniti prijelazne i završne odredbe iz citiranoga kolektivnoga ugovora iz NN 142/10, prema kojima su u članku 90. stavku 1. ugovorne strane suglasne da nakon stupanja na snagu toga Ugovora nastavljaju pregovore o povećanju naknade za znanstveni stupanj doktorata znanosti (čl. 14.), o normiranju rada u znanosti i visokom obrazovanju (od članka 18. do zaključno s člankom 36.) te o još nekoj materiji koja nije relevantna za predmetni postupak. Prema čl. 90. st. 2. citiranoga kolektivnoga ugovora ugovoreno je da će pregovore iz st. 1. toga članka ugovorne strane okončati u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu toga kolektivnoga ugovora, sklapanjem Dodatka istomu. Osim toga, u čl. 90. st. 3. Kolektivnoga ugovora iz NN 142/10 ugovoreno je i da ako i nakon proteka roka iz st. 2. toga članka Dodatak ugovoru o normiranju rada u znanosti i visokom obrazovanju ne bude sklopljen, da će se vrjeđeće odredbe Glave 2., odnosno odredbe od čl. 18. do zaključno s čl. 36. toga Ugovora primjenjivati i nadalje sve do sklapanja predmetnoga Dodatka ugovoru. Iz prije navedenoga ovaj sud zaključuje da se u spornom razdoblju i u 2017. imaju primjenjivati odredbe prije citiranoga čl. 19. Kolektivnoga ugovora prema kojem poslovi nastave čine temelj za obračun osnovne plaće, jer je citirani čl. 19. Kolektivnoga ugovora nesporno obuhvaćen u prije citiranim odredbama od čl. 18. do zaključno 36. Kolektivnoga ugovora. Budući stranke Kolektivnoga ugovora očito nisu sklopile Dodatak kolektivnomu ugovoru, kao što je to ugovoreno u čl. 90. st. 2. Kolektivnoga ugovora, stoga se prema mišljenju ovoga suda radi o produženoj primjeni odredbe čl. 19. Kolektivnoga ugovora i u spornom razdoblju. Stoga sud zaključuje da se tuženik u predmetnom postupku osnovano poziva na potrebu primjene odredbe čl. 19. Kolektivnoga ugovora.

U svezi dijela iskaza tužitelja koliko je on dnevno prosječno bio u štrajku, a koliko je dnevno prosječno radio u znanstvenom radu u tjednu štrajka od 3.4. do 7.4.2017., sud isti ne prihvaća, jer sve kada bi to i bilo točno, tužitelj nije pravovremeno, u aktualnom trenutku po zaprimanju maila od 4.4.2017., obavijestio poslodavca da je on u 'djelomičnom štrajku' i da obavlja dio obveza preuzetih ugovorom o radu u svezi svoga znanstvenoga rada. S obzirom na dokaze izvedene u ovoj pravnoj stvari, sud smatra da se može prihvatiti stajalište tuženika iznijeto u podnesku od 30.5.2018. da su tužitelj i ostali članovi sindikata, kao i sam sindikat, prije i tijekom štrajka komunicirali da su u potpunom štrajku i da uopće ne rade niti obavljaju radne zadatke. Međutim, nakon sudskoga utvrđenja štrajka nezakonitim i nakon umanjenja plaće, promijenili su priču na način da u sudskim postupcima tvrde da su ipak radili, odnosno da ispada da su za vrijeme štrajka čak gotovo čitavo vrijeme radili, a kao što to konkretno tvrdi i tužitelj. Stoga se postavlja osnovano i logično pitanje o kakovoj se tu vrsti štrajka uopće radi, odnosno je li to uopće štrajk, ukoliko radnik kroz otprilike 3/4 radnoga vremena radi, a tvrdi da je u štrajku.

U odnosu na dokumentaciju koju je tužitelj dostavio u sudski spis uz podnesak od 4.9.2017. i kojom pokušava dokazati svoj znanstveni rad u tijeku štrajka, sud smatra da iz te dokumentacije baš nigdje nije vidljivo što je to točno i koliko dugo tužitelj znanstveno radio baš u odnosu na sporne dane trajanja štrajka od 3.-7.4.2017. Sud osim

toga ističe da tužitelj u činjeničnim navodima tužbe baš nigdje ne spominje i ne precizira svoj znanstveni rad koji je navodno obavljao u tjednu štrajka, a sud smatra da se tužitelj u predmetnom postupku ne može retroaktivno pozivati na obavljani znanstveni rad, odnosno da takvo pozivanje tužitelja nije od utjecaja na utvrđeno činjenično stanje od strane ovoga suda, prema kojem je tužbeni zahtjev tužitelja iz prije navedenih razloga utvrđen neosnovanim. Stoga je tuženik temeljem utvrđenih činjenica u trenutku obračuna plaće za travanj 2017. tužitelju pravilno obračunao plaću, na način da je istu umanjio razmjerno vremenu koje je tužitelj proveo u štrajku, od 40 sati za taj mjesec.

U odnosu na prigovor tužitelja da tuženik nije pravilno vodio evidenciju njegova rada u tjednu od 3. do 7.4.2017., ovaj sud smatra da evidencija tužiteljeva rada nije vođena na nepravilan način, jer okolnost što je tužitelj radio preostalo radno vrijeme (osim predviđenih sedam sati nastave) uopće nije relevantna za pitanje obračuna i isplate njegove plaće općenito, a ne samo u tjednu štrajka. Ovo stoga što je odlučna okolnost za primanje ugovorene plaće (bez umanjjenja) ta da on faktično treba odraditi samo nastavni rad. Isto tako, ovaj sud smatra da tužitelj u tužbi pogriješno citira odredbu čl. 8. st. 6. citiranoga Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima, kada navodi da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada koji su na visokim učilištima vezani uz nastavni rad, a iz razloga što se riječi 'vezani uz nastavni rad' uopće ne spominju u citiranom čl. 8. st. 6. citiranoga Pravilnika. Kao što je već rečeno, u tom čl. 8. st. 6. citiranoga Pravilnika samo stoji da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada. Sud smatra da u konkretnom slučaju normirani oblik rada, a kao što to osnovano tvrdi tuženik, predstavlja ugovor o radu sklopljen između tužitelja i tuženika, tj. odredba čl. 5. Ugovora o radu od 31.1.2010., u kojem je ugovoren tužiteljev rad u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno. Osim toga, ovaj sud smatra da ta evidencija o radnom vremenu tužitelja koja bi sadržavala samo sate nastave, ne bi mogla biti zakonit temelj za obračun plaće tužitelja, jer bi se tada plaća tužitelju isplaćivala samo za nastavni rad. U tom slučaju bi tužitelj bio oštećen u ostalim tjednima i mjesecima (kada nije u štrajku), ukoliko bi mu poslodavac isplaćivao plaću samo za evidentiranih i odrađenih sedam sati nastave tjedno, pri čemu tužitelj niti tvrdi niti dokazuje da je to u preostalom razdoblju njegova rada kod tuženika bilo tako.

Sud prednje navedenomu još dodaje da ne postoji nikakva obveza, jer nije nigdje propisana, da poslodavac provjerava i utvrđuje da li neki radnik, koji je prethodno obavijestio poslodavca da je u štrajku, ipak možda obavlja neki posao, a posebice takva obveza ne postoji za poslodavca, tj. konkretno tuženika, koji je od radnika prethodno zatražio očitovanje da li izvršava obveze definirane ugovorom o radu, a taj se radnik, tj. konkretno tužitelj, na to oglušio.

Zbog navedenoga, jer se tužitelj nesporno nije očitovao na poslodavčev e-mail i sukladno istomu poslodavca nije izvijestio da li izvršava svoje obveze preuzete ugovorom o radu, pa ako izvršava koje obveze izvršava, tužitelj ne može naknadno podnošenjem predmetne tužbe i primitkom umanjene plaće zbog sudjelovanja u štrajku, s uspjehom isticati da je on izvršavao svoje obveze iz radnoga odnosa vezane samo uz znanstveni rad i tražiti od poslodavca razliku plaće. Pri tome sud ponavlja ranije iznijeti navod koji je odlučan za ovu pravnu stvar, a to je da rad tužitelja proveden u obavljanju znanstvenoga rada nije moguće utvrditi i da znanstveni rad nije moguće

нити normirati u smislu odrađenih sati rada po pojedinom danu. Stoga je potpuno logičan i iskaz zakonskoga zastupnika tuženika da poslodavac evidentira samo rad u nastavi i da se znanstveni rad niti ne evidentira niti kontrolira, a sve iz razloga što se plaća sukladno citiranomu kolektivnomu ugovoru obračunava samo prema održanoj normi satnici nastavnika u radu sa studentima, tj. plaća se ne obračunava za sudjelovanje u znanstvenom radu.

Zbog navedenoga ne postoji obveza tužitelja da u spornom tjednu štrajka dokazuje da je on faktično odradio ukupno 40 sati nastavnoga i znanstvenoga rada da bi mu se isplatila puna plaća, bez umanjenja, jer tužitelj uopće (niti u jednom tjednu) ne treba dokazivati svoj znanstveni rad. Stoga sve i da je tužitelj dokazao obavljanje svoga znanstvenoga rada od sporna 33 sata u tjednu štrajka, isto ne bi rezultiralo osnovanošću njegova tužbenoga zahtjeva, jer bi tužbeni zahtjev bio osnovan samo u slučaju da je dokazao obavljanje nastavnoga rada u tjednu štrajka od 7 sati, a što tužitelj niti tvrdi niti dokazuje. Čak štoviše, tužitelj još u tužbi izrijekom priznaje obustavu rada za tih sedam sati nastave. S obzirom na prije navedeno, sud kao i tuženik smatra i zaključuje da je tužitelj proveo u štrajku svo radno vrijeme od 8 sati dnevno tijekom jednoga cijeloga radnoga tjedna, tj. ukupno 40 sati. Ovo stoga što nije dokazao da je poslodavca po zaprimanju maila od 4.4.2017. obavijestio da nije u štrajku, tj. jer poslodavca po zaprimanju navedenoga maila nije obavijestio o tome da će izvršavati bilo koju svoju radnu obvezu definiranu ugovorom o radu, pa čak niti da će, što će, kada i koliko znanstveno raditi u tjednu štrajka, a i da ga je o tome i obavijestio, isto iz prije navedenih razloga nije relevantno.

Tužitelj je na sporne okolnosti obavljanja svoga znanstvenoga rada u tjednu štrajka od 3.4. do 7.4.2017. u podnesku od 4.9.2017. predložio saslušanje svjedoka Tomislava Bracanovića, Davora Pećnjaka i Ane Butković, pri čemu je sud na ročištu na kojem je zaključen prethodni postupak prihvatio te dokazne prijedloge tužitelja. Međutim, na ročištu održanom dana 2.7.2018. sud je odbio tužitelja s prijedlogom za saslušanjem tih troje imenovanih svjedoka, jer je temeljem do tada izvedenih dokaza zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan i da nije potrebno saslušavati svjedoke Bracanović, Pećnjak i Butković. Naime, sud smatra da saslušanje ovih troje svjedoka nije potrebno radi pravilnoga i potpunoga utvrđenja činjeničnoga stanja iz razloga što tužitelj u odlučnom trenutku, nakon zaprimanja e-maila tuženika od 4.4.2017., nije odgovorio poslodavcu da će u tjednu štrajka obavljati bilo kakav znanstveni rad. Zbog navedenoga bi tužitelj u predmetnom postupku eventualno mogao dokazivati samo opseg svoga znanstvenoga rada, ali samo u slučaju da je prethodno, odgovarajući na e-mail poslodavca od 4.4.2017., poslodavcu dao očitovanje da on nije u štrajku, odnosno da će u tjednu štrajka ipak obavljati neki znanstveni rad. Kako tužitelj nesporno na taj e-mail uopće nije odgovorio, što je potvrdio i u svom stranačkom iskazu te je to izričito naveo i njegov punomoćnik u podnesku od 30.3.2018. stoga bi u ovome postupku bilo potpuno nepotrebno i neekonomično saslušavati predložene svjedoke. S obzirom na činjenicu odbijanja saslušanja svjedoka Bracanovića, Pećnjaka i Butković, ovaj sud smatra nepotrebno obrazlagati prigovor tuženika da je na strani tužitelja nastupila prekluzija predlaganja tih dokaznih prijedloga koji nesporno nisu predloženi u tužbi, obzirom da se radi o sporu male vrijednosti, a sve uz primjenu odredbi članka 461.a. Zakona o parničnom postupku (NN 23/13). Stoga za predmet ovoga spora nije odlučno

do kojega je zaključno trenutka tužitelj mogao predložiti saslušanje troje prije preciziranih svjedoka.

U odnosu na dokazni prijedlog tužitelja iz istoga podneska od 4.9.2017. za provođenjem financijskoga vještačenja na okolnost visine tužbenoga zahtjeva, sud je na istom ročištu od 2.7.2018., iako je do zaključenja prethodnoga postupka taj dokazni prijedlog bio prihvatio, tužitelja ipak odbio s prijedlogom za provođenje financijskoga vještačenja. Sud pri tome navodi da tuženik nije samo paušalno prigovorio visini tužbenoga zahtjeva, nego je u podnesku od 06.11.2017. prigovorio i samom matematičkom izračunu visine tužbenoga zahtjeva, odnosno tuženik je istaknuo da je nejasno temeljem koje jednadžbe je tužitelj došao do iznosa u tužbi, odnosno da je nejasno kako je tužitelj došao do izračuna da je vrijednost njegova bruto sata u travnju 2017. iznosila 96,50 kn. Obzirom da je ocjenom izvedenih dokaza sud zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan iz prije iznijetih razloga, to je sud smatrao neekonomičnim provoditi financijsko vještačenje i dalje povećavati troškove predmetne parnice. Stoga je obzirom na neosnovanost tužbenoga zahtjeva bilo nepotrebno utvrđivati visinu istoga, pa je iz toga razloga tužitelj odbijen s dokaznim prijedlogom da se u postupku izvede financijsko vještačenje.

Slijedom svega prednje navedenoga, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan u cijelosti te je sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i presudio je kao u točki I. izrjeke ove presude.“

7.c. Presuda Općinskoga radnoga suda u Zagrebu broj Pr-1185/17 od 29. ožujka 2019.

Vijećnici su obaviješteni kako je sud odbio zahtjev za isplatu „2.810,91 kn bruto zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 16. svibnja 2017. godine pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena“ jedne nastavnice protiv poslodavaca – Hrvatskih studija nakon što joj je bila umanjena plaća za mjesec travanj 2017. zbog sudjelovanja u štrajku.

U obrazloženju presude ističe se: „Iz iskaza tužiteljice proizlazi kako radi kod tuženika na radnom mjestu docenta od 1.1.2014. te kako je bila upoznata s najavom štrajka od 24. ožujka 2017. Navodi da opis njezina radnoga mjesta obuhvaća kako nastavni rad tako i znanstveno-istraživački rad. U nastavni rad ulaze predavanja, pripreme za ista kao i konzultacije sa studentima. U znanstveno-istraživački rad ulazi pripremanje znanstvenih radova kao i njihovo pisanje kao i sudjelovanje u radu konferencije. Ističe kako je od 3. travnja do 7. travnja 2017. sudjelovala u štrajku te nije obavljala dio nastavnoga rada odnosno nije održavala predavanja. Navodi kako je u navedenom razdoblju prema rasporedu radnoga vremena trebala održavati 6 školskih sati, a koje nije održala jer je sudjelovala u štrajku, dok je ostale poslove svoga radnoga mjesta u navedenom tjednu odradila i to poslove konzultacije sa studentima, pisanje znanstvenoga rada, urednički rad na knjizi, te je radila na jednom znanstvenom članku i pripremala sesiju za konferenciju. Također navodi kako poslodavca nije obavijestila da provodi samo djelomično štrajk odnosno da dio svoga vremena i radi. Zaprimala je e-

mail koji se nalazi na listu 33 spisa te se na isti nije odgovorila. Ističe kako nema fiksno radno vrijeme pa ne može točno reći koliko radnih sati je odradila u radnom tjednu kada se provodio štrajk. Također ističe kako se obratila poslodavcu nakon što sam zaprimila platnu listu za travanj 2017., odnosno računovodstvu Fakulteta, i pitala zašto joj je umanjena plaća, no na navedeno pitanje nije dobila konkretan odgovor, tj. samo joj je rečeno kako je dobila manju plaću zbog obračuna radnih sati. Nadalje navodi kako ni prije održavanja štrajka, ni za vrijeme istoga kao ni nakon toga nikada nije postojala obveza da izvještava poslodavca koliko radnoga vremena provede radeći svoj znanstveno-istraživački rad, te kako nije dužna fizički boraviti u prostorijama poslodavca kada obavlja svoj znanstveni rad. Zaključno navodi kako misli da prema Kolektivnom ugovoru temelj obračuna osnovne plaće čini norma-sati, te pojašnjava kako normu sati čini odnosno u istu ulazi kako sama predavanja tako i priprema za ista.

Iz navedenoga iskaza sud je utvrdio da je tužiteljica od 3. travnja do 7. travnja 2017. sudjelovala u štrajku te da u navedenom radnom tjednu nije održavala predavanja koja je trebala održati prema rasporedu radnoga vremena – 6 školskih sati (navedeno nije niti bilo sporno u ovome postupku). Nadalje, temeljem iskaza tužiteljice utvrđeno je da je tužiteljica bila upoznata s najavom štrajka od 24. ožujka 2017. (list 6 spisa), odnosno s mogućnošću da zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze iz radnoga odnosa vezane za znanstveni rad; da nije obavijestila svoga poslodavca da samo djelomično provodi štrajk; da je zaprimila e-mail poslodavca (list 33 spisa) kojim je poslodavac od nje zatražio da se pisanim putem (povratno na e-mail) očituje ako izvršava obveze definirane ugovorom o radu i ako nije u štrajku; da na navedeni e-mail nije odgovorila; da nema fiksno radno vrijeme pa ne može točno reći koliko je radnih sati odradila u radnom tjednu kada se provodio štrajk te da nije dužna fizički boraviti u prostorijama poslodavca kada obavlja svoj znanstveni rad. Sud je u navedenom dijelu prihvatio iskaz tužiteljice budući da je isti suglasan s iskazom zakonskoga zastupnika tuženika Marija Grčevića. U preostalom dijelu, kada tužiteljica iskazuje da je ostale poslove svoga radnoga mjesta u navedenom tjednu odrađivala, i to poslove konzultacija sa studentima, pisanje znanstvenoga rada, urednički rad na knjizi, te je radila na jednom znanstvenom članku i pripremala sesiju za konferenciju, iskaz nije prihvaćen iz razloga koji će biti u nastavku obrazloženi.

Iz iskaza zakonskoga zastupnika tuženika Marija Grčevića proizlazi kako kod tuženika radi od 2006., a od listopada 2016. je pročelnik. Navodi kako sveučilišni profesori, pa tako i ovdje tužiteljica nema obvezu cijelo svoje radno vrijeme provoditi na svom radnom mjestu, tj. tužiteljica je dužna odraditi nastavu odnosno predavanja prema zadanom planu te je navedeno vrijeme dužna biti na sveučilištu dok preostalo radno vrijeme koje se odnosi na znanstveni rad i pripremu za predavanja nije dužna biti na svom radnom mjestu nego isto može odrađivati od kuće. Posebnu evidenciju radnoga vremena koje je tužiteljica, kao i ostali sveučilišni profesori, provela na radnom mjestu ne vode. Ističe kako su se na početku provođenja štrajka obratili sindikatu radi prikupljanja informacija o osobama koje se nalaze u štrajku, međutim sindikat im je odbio dati takvu informaciju. Nakon toga su sami utvrđivali tko je od njihovih radnika u štrajku i to na način da je šefica referade kao i glavni tajnik Tomislav Vodička obilazili učionice i utvrđivali tko je od profesora na svojem radnom mjestu odnosno tko od istih odrađuje nastavu. Također navodi kako su poslali i e-mail u kojem su tražili da im se

profesori pisanim putem očituju ako izvršavaju svoje radne obveze i ako nisu u štrajku. Na navedeni e-mail odgovorila je sam jedna osoba, dok tužiteljica nije odgovorila. Nadalje navodi da su prilikom utvrđivanja tko se od njihovih radnika nalazi na poslu, odnosno tko ne štrajka, ulazili samo u učionice, odnosno utvrđivali su da li drže nastavu. Ističe kako je jedina mjerljiva stvar norma satnice koju su profesori dužni odraditi u svome radnom vremenu pa su zbog toga samo provjeravali da li profesori održavaju nastavu. Također ističe da sindikat nije najavio parcijalni štrajk niti ga je tužiteljica obavijestila o parcijalnom štrajku. Navodi da je Inspektorat rada proveo inspekciju i nije utvrdio nikakve nezakonitosti. Nadalje navodi da je prvi put saznao za tvrdnju tužiteljice da je ona u vrijeme kada je štrajkala istodobno i dio radnoga vremena radila, tek po podnošenju predmetnih tužbu, a to je bilo u lipnju 2017. Navodi da bi tužiteljica bila dužna obavještavati poslodavca o vremenu provedenom u obavljanju znanstvenoga rada u situaciji da temelj za obračun plaće čini i satnica koja je provedena u obavljanju znanstvenoga rada.

Iz navedenoga iskaza sud je utvrdio kako tužiteljica nema obvezu cijelo svoje radno vrijeme provoditi na svom radnom mjestu, tj. tužiteljica je dužna odraditi predavanja prema zadanom planu te je navedeno vrijeme dužna biti na sveučilištu dok preostalo radno vrijeme koje se odnosi na znanstveni rad i pripremu za predavanja nije dužna biti na svom radnom mjestu nego isto može odrađivati i od kuće. Nadalje, temeljem iskaza zakonskoga zastupnika tuženika utvrđeno je da kako su sami utvrđivali tko je od njihovih radnika u štrajku na način da su obilazili učionice odnosno utvrđivali su tko od profesora drži nastavu jer je jedina mjerljiva stvar norma satnice koju su profesori dužni odraditi, a koja se odnosi na predavanja (nastavu); da su poslali e-mail kojem su tražili da im se profesori pisanim putem očituju ako izvršavaju svoje radne obveze i ako nisu u štrajku, da na navedeni e-mail tužiteljica nije odgovorila. Sud je prihvatio iskaz zakonskoga zastupnika tuženika budući da je isti iskazivao životno i neposredno uvjerljivo. Također, iskaz o relevantnim činjenicama koje se odnose na način organiziranja rada tužiteljice (odnosno da je ista dužna biti na sveučilištu kada drži predavanja, a da znanstveni rad može odrađivati i od kuće) je suglasan s iskazom tužiteljice. Također iskazi stranaka su suglasni u dijelu da je poslodavac tužiteljici poslao e-mail u kojem je tražio da ga pisanim putem obavijesti ako izvršava svoje radne obveze i ako nije u štrajku, te da mu tužiteljica na navedeni e-mail nije odgovorila. Također sud je prihvatio iskaz zakonskoga zastupnika tuženika kada navodi da su prilikom utvrđivanja činjenice tko je od njegovih radnika u štrajku mogli provjeravati samo nastavni rad, odnosno tko od profesora drži predavanja, budući da se znanstveni rad, a kako to suglasno iskazuju tužiteljica i zakonski zastupnik tuženika, može odrađivati i od kuće pa isti niti nije moguće kontrolirati.

Odredbom čl. 2. st. 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13 i 101/14, 60/15, 131/17) propisano je da se visoko obrazovanje temelji između ostaloga i na nedjeljivosti sveučilišnoga nastavnoga rada i znanstvenoga istraživanja.

Odredbom čl. 216. Zakona o radu (Narodne novine, broj 93/14) propisano je da se radniku koji je sudjelovao u štrajku, plaća i dodatci na plaću mogu umanjiti razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Sud je temeljem svega gore navedenoga utvrdio da je tuženik postupio sukladno odredbi članka 216. Zakona o radu i umanjio plaću tužiteljice za travanj 2017. godine razmjerno vremenu njezina sudjelovanja u štrajku (razdoblje od 3. travnja 2017. do 7. travnja 2017. godine) i to 40 sati (5 dana x 8 sati).

Naime, kao što je već gore rečeno utvrđeno je da je tužiteljica bila upoznata sa najavom štrajka od 24. ožujka 2017., odnosno s mogućnošću da zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze iz radnoga odnosa vezane za znanstveni rad te da nije obavijestila svoga poslodavca da samo djelomično provodi štrajk. Također i kad je zaprimila e-mail poslodavca (list 33 spisa) kojim je poslodavac od nje zatražio da se pisanim putem (povratno na e-mail) očituje ako izvršava obveze definirane ugovorom o radu i ako nije u štrajku na isti nije odgovorila. Prema stavu ovoga suda tužiteljica ne može naknadno (nakon što joj je umanjena plaća zbog sudjelovanja u štrajku) isticati da je izvršavala obveze iz radnoga odnosa vezane uz znanstveni rad i tražiti od poslodavca razliku plaće. Naime, vrijeme provedeno u obavljanju znanstvenoga rada nije moguće utvrditi, budući da je tužiteljica ovlaštena isti obavljati i od kuće, odnosno znanstveni rad nije moguće normirati u smislu odrađenih sati rada na dan, a i sama tužiteljica navodi kako ne može točno reći koliko radnih sati je odradila u radnom tjednu kada se provodio štrajk. Sud se stoga slaže s navodom zakonskoga zastupnika tuženika da se evidentira norma satnice koja se odnosi na rad u nastavi, odnosno predavanja, dok se znanstveni rad ne evidentira posebno i tužiteljica je ovlaštena isti obavljati i od kuće (pa ga samim time nije niti moguće kontrolirati kroz točno određenu satnicu). Isto tako sud se slaže i s navodom tužiteljice da ista nema fiksno radno vrijeme (kad obavlja znanstveni rad) te da nije dužna fizički boraviti u prostorijama poslodavca kada obavlja svoj znanstveni rad.

Nadalje, navodi tužiteljice da je za vrijeme sudjelovanja u štrajku obavljala poslove konzultacija sa studentima, pisanja znanstvenoga rada, uredničkoga rada na knjizi, te da je radila na jednom znanstvenom članku i pripremala sesiju za konferenciju nisu odlučni. Naime, osim što se iz istoga (kao i iz e-mailova koje je tužiteljica dostavila tijekom postupka) ne može zaključiti koliko je vremena obavljala znanstveni rad za vrijeme sudjelovanja u štrajku, niti sama tužiteljica to zna što jasno proizlazi i njezina iskaza dana na ročištu 14.2.2019., sud smatra da ogluha tužiteljice na upit poslodavca da li obavlja obveze definirane ugovorom o radu ako nije u štrajku ima za posljedicu umanjene plaće, a uzimajući u obzir najavu štrajka od 24.3.2017. u kojoj je navedeno da radnici mogu obavljati poslove i izvršavati obveze vezane za znanstveni rad s kojom je tužiteljica bila upoznata (te se unatoč tome oglušila na e-mail).

Dakle, iz svega naprijed navedenoga proizlazi da nije moguće utvrditi koliko je sati (s obzirom na ugovor o radu kojim je utvrđeno tjedno 40-satno radno vrijeme) tužiteljica bila u štrajku, a pogotovo imajući u vidu i iskaz tužiteljice kada navodi kako ne može točno reći koliko radnih sati je odradila u radnom tjednu kada se provodio štrajk, te imajući u vidu i činjenicu da nije obavijestila tuženika na njegov upit da li obavlja obveze preuzete ugovorom o radu, pa sud smatra da svako naknadno navođenje radnih obveza vezanih uz znanstveni rad nije relevantno.

Također, navod tužiteljice kako inače nije postojala obveza da izvještava poslodavca koliko radnoga vremena provede radeći svoj znanstveno istraživački rad nije odlučan, budući da se ovdje radi o specifičnoj situaciji u kojoj se provodio štrajk i u kojoj je

poslodavac utvrđivao tko je od njegovih radnika u štrajku pa je prema stajalištu ovoga suda tužiteljica trebala obavijestiti poslodavca ukoliko je samo djelomično provodila štrajk budući da ju je isto poslodavac izričito pitao i to pisanim putem (e-mail).

Prema stajalištu suda tužiteljica je odgovorna za svoje postupke, a posljedica njezinih postupaka je umanjene plaće, s time da poslodavac ima pravo sukladno odredbi čl. 216. Zakona o radu, umanjiti istu radniku razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku, pri čemu u konkretnom slučaju, a zbog svega gore navedenoga, nije odlučno da li je poslodavac vodio evidenciju radnoga vremena sukladno Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima.

Zaključno, imajući u vidu i činjenicu da je čl. 2. st. 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisano je da se visoko obrazovanje temelji između ostaloga i na nedjeljivosti sveučilišnoga nastavnoga rada i znanstvenoga istraživanja kao i činjenicu da je člankom 216. Zakona o radu propisano je da se radniku koji je sudjelovao u štrajku, plaća i dodatci na plaću mogu umanjiti razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku sud smatra kako je tuženik kao poslodavac ispravno postupio kada je tužiteljici kao svojoj radnici za travanj 2017. godine umanjio plaću razmjerno vremenu njezina sudjelovanja u štrajku i to za to 40 sati (5 dana x 8 sati – za razdoblje od 3. travnja 2017. do 7. travnja 2017. godine).

Slijedom svega navedenoga, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev.

Ostali navodi stranaka kao irelevantni za predmet spora nisu posebno cijenjeni.

Također, budući da je već iz navedenoga proizlazila neosnovanost tužbenoga zahtjeva te obzirom da je sud smatrao da je s izvedenim dokazima predmet spora dovoljno raspravljen za donošenje odluke, sud se nije upuštao u izvođenje daljnjih dokaza (saslušanje predloženih svjedoka i financijsko vještačenje).“

7.d. Rješenje Upravnoga suda u Zagrebu broj UsI-3643/17 od 16. travnja 2019.

Vijećnici su obaviješteni kako je sud odbacio zahtjev Marinka Šiška i Marjana Ninčevića te ističe:

„Tužitelji tužbom osporavaju i traže poništavanje Odluke o izmjeni Odluke o imenovanju privremenih tijela Sveučilišnoga odjela Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu od 14. studenoga 2017. godine (Odluka, str. 18 spisa), koju je uz prethodnu suglasnost Senata Sveučilišta u Zagrebu donio rektor i kojom su tužitelji razriješeni dužnosti privremenoga zamjenika pročelnika, odnosno povjerenika Sveučilišnoga odjela Hrvatskih studija te su na te dužnosti imenovane druge osobe.

Sud ocjenjuje da Odluka ne predstavlja upravni akt u pogledu kojega bi bilo moguće vršiti ocjenu zakonitosti, u smislu čl. 3. st. 1.1. 1. Zakona o upravnim sporovima (NN 20/10, 143/12, 152/14 i 29/17 – ZUS).

Osporavana Odluka je donesena u postupku promjene statusa Sveučilišnoga centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji, u vezi čega je Senat Sveučilišta u Zagrebu prethodno (17. siječnja 2017. godine) donio Odluku o promjeni statusa Sveučilišnoga centra *Hrvatski studiji* u Sveučilišni odjel *Hrvatski studiji* (Odluka o promjeni statusa; str. 22-23 spisa).

Na temelju Odluke o promjeni statusa, privremeno Znanstveno-nastavno vijeće Hrvatskih studija je 30. siječnja 2017. godine donijelo Odluku o važenju i prilagodbi akata Hrvatskih studija (str. 25 spisa), u kojoj je navedeno da će se postojeći akti Hrvatskih studija i dalje primjenjivati do donošenja Pravilnika o ustroju i djelovanju Sveučilišnoga odjela Hrvatskih studija i drugih općih akata, osim u dijelovima koji su u suprotnosti sa Statutom Sveučilišta u Zagrebu ili s Odlukom o promjeni statusa.

Na temelju čl. 4. Odluke o promjeni statusa, u postupku preustroja Sveučilišnoga centra Hrvatski studiji u Sveučilišni odjel Hrvatski studiji imenovat će se privremena tijela Hrvatskih studija koja će provesti promjenu statusa i akata Hrvatskih studija.

Time je u dijelu koji se odnosi na imenovanje privremenih tijela Hrvatskih studija donesen poseban propis. Taj poseban propis se na temelju Odluke o važenju i prilagodbi akata Hrvatskih studija od 30. siječnja 2017. godine primjenjuje umjesto tada postojećih akata Hrvatskih studija.

Nadalje, na temelju članka 6. Odluke o promjeni statusa, privremena tijela Hrvatskih studija će uz prethodnu suglasnost Senata Sveučilišta u Zagrebu imenovati rektor Sveučilišta u Zagrebu, bez striktno navedenoga trajanja mandata, ali uz precizno naveden zadatak predlaganja novih općih akata Sveučilišnoga odjela Hrvatski studiji.

Prema tome, u pogledu imenovanja i ponovnih imenovanja (koja podrazumijevaju i prethodna razrješenja s dužnosti) privremenih tijela Hrvatskih studija valja imati u vidu da je riječ o odlukama koje se donose radi omogućavanja prijelazne faze preoblikovanja Hrvatskih studija iz sveučilišnoga centra u sveučilišni odjel. U tom smislu se ne radi o trajnim ili mandatnim (vremenskim) imenovanjima na dužnosti koja bi bila podvrgnuta potrebi provođenja procedure odabira između više kandidata i podrobnoga obrazloženja odluke. Zato imenovanje na dužnost privremenoga zamjenika pročelnika i povjerenika nije nikakvo pravo koje se može pripisati tužiteljima, niti im se može priznati pravni interes trajno zadržati dužnosti na koje su imenovani odlukom izričito privremenoga karaktera.

Stoga se osporavanom Odlukom ne odlučuje o pravu, obvezi ili pravnom interesu tužitelja, što znači da se ne radi niti o upravnoj stvari u smislu čl. 2. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09). Posljedično tome, na temelju čl. 3. st. 1. točke 1. ZUS-a ne radi se niti o upravnom aktu koji bi mogao biti predmet upravnoga spora.

S obzirom na to, tužba je podnesena u stvari koja ne može biti predmet upravnoga spora, zbog čega je tu tužbu valjalo odbaciti, na temelju čl. 30. st. 1. točke 7. ZUS-a.

Sud posebno naglašava da se pitanje predmeta upravnoga spora u konkretnom slučaju ne može promatrati kroz prizmu autonomije sveučilišta. Ta autonomija je kao odredba ustavnoga karaktera detaljno regulirana propisima zakonskoga ranga, ali istovremeno ne isključuje i mogućnost sudske kontrole zakonitosti upravnih akata sveučilišta, jer je jamstvo sudske kontrole zakonitosti upravnih akata također odredba ustavnoga ranga. U ovom se slučaju, međutim, uopće ne radi o aktu koji bi imao karakter upravnoga akta.“

U raspravi su sudjelovali pročelnik Grčević i prof. dr. sc. Ante Čović.

8. Prinos javnoj raspravi

8.a. Zaključak o Nacrtu konačnoga prijedloga zakona o psihološkoj djelatnosti

Vijećnici su primili prijedlog zaključka na stol.

U raspravi su sudjelovali pročelnik Grčević i doc. dr. sc. Mislav Stjepan Žebec.

Povodom Poziva Ministarstvo za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku od 29. ožujka 2019. na sudjelovanje u novom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu konačnoga prijedloga zakona o psihološkoj djelatnosti, privremeno Znanstveno-nastavno vijeće jednoglasno je donijelo zaključak:

Hrvatski studiji Sveučilišta u Zagrebu (Hrvatski studiji, u daljnjem tekstu), kao visoko učilište akreditirano za izvođenje preddiplomskoga i diplomskoga studija psihologije, imaju obvezu upozoriti na dvojbeni dio Nacrta zakona zbog mogućih posljedica ograničavanja autonomije sveučilišta, diskriminacije nastavnika primijenjene psihologije u odnosu na nastavnike primijenjenih predmeta s drugih sveučilišnih studija, te budućega ugrožavanja kvalitete i tržišnoga natjecanja na nastavnim pozicijama u znanstvenim granama primijenjenih psihologija.

Ministarstvo za demografiju, obitelji, mlade i socijalnu politiku je 29. ožujka 2019. u e-savjetovanje uputilo Nacrt zakona

(<https://esavjetovanja.gov.hr/ECon/MainScreen?entityId=10643>) čiji članak 4. stavak 1. podstavak 5. kao psihološku djelatnost navodi „obrazovne i odgojne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji, koje uključuju izobrazbu u ovladavanju specifičnim psihološkim znanjima i vještinama“. Nejasno je sadrže li navedene obrazovne i odgojne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji formalne aktivnosti visokoga obrazovanja, a ako to jest njome bi se kršili članci 16. i 68. Ustava Republike Hrvatske te članci 4., 55., 59., 92., 93. i 97. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (ZZDVO, u daljnjem tekstu). Navedenu dvojbenost nužno je izbjeći drukčijom formulacijom mogućih oblika neformalne izobrazbe u ovladavanju specifičnim psihološkim znanjima i vještinama primijenjene psihologije, jer postojeća formulacija u zajedničkoj primjeni s člankom 7. i 8. Nacrta zakona proizvodi dodatnu regulativu visokoga obrazovanja vezanu uz izbor sveučilišnih nastavnika u području primijenjene psihologije o kojoj nije konzultiran Rektorski zbor, a koji, osim Ministarstva znanosti i obrazovanja, određuje uvjete za izbor i napredovanje nastavnika i čiji članovi su pravno i financijski odgovorni za izvedbu nastave na pripadnim sveučilištima – što zasigurno predstavlja kršenje zakonske procedure, ZZDVO, ali i Ustava RH koji jamči autonomiju sveučilišta. U nastavku pojašnjavamo navedenu zabrinutost.

1. Zajednička primjena članaka 4., 7. i 8. Nacrta zakona onemogućava sveučilišnomu nastavniku iz znanstvenoga polja psihologije izvođenje nastave u primijenjenoj psihologiji, ako nije član Hrvatske psihološke komore (HPK, u daljnjem tekstu). Time se članstvo u jednoj strukovnoj ustanovi nameće kao preduvjet rada na sveučilištu, bilo da je riječ nastavničkom radu u suradničkom, nastavnom ili u znanstveno-nastavnom zvanju – što jasno proturječi člancima 93. i 97. ZZDVO, u kojima su propisani uvjeti izbora u suradnička i znanstveno-nastavna zvanja u svim znanstvenim područjima, poljima i granama – uključujući i grane primijenjene psihologije.

2. Zajednička primjena članaka 4., 7. i 8. Nacrta zakona proturječi i članku 92. ZZDVO iz kojega je razvidno da se nastavnici u sustavu visokoga obrazovanja biraju isključivo temeljem vrjedećega ZZDVO, a ne temeljem nekoga drugoga zakona – zbog čega je bespredmetno uvrštavati visoko obrazovanje u primijenjenoj psihologiji u psihološku djelatnost, dok se ne izmjeni ZZDVO (a taj proces nije pokrenut).
3. Zajednička primjena članaka 4., 7. i 8. Nacrta zakona nameće nadzorna tijela HPK kao subjekte u postupku biranja sveučilišnih nastavnika i suradnika u znanstvenim granama primijenjene psihologije, ali i kao subjekte u imenovanju i potvrđivanju sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije u različita sveučilišna tijela/pozicije – što izravno proturječi članku 59. ZZDVO koji te ovlasti daje samo Senatu Sveučilišta.
4. Zajednička primjena članaka 4., 7. i 8. Nacrta zakona svojim nametanjem dodatnoga uvjeta za izbor sveučilišnoga nastavnika primijenjene psihologije – u vidu članstva u HPK (koje ima jasne financijske implikacije) – i pripadnoga stručnoga nadzora, jasno proturječi članku 4. ZZDVO, koji eksplicitno ističe akademsku samoupravu i autonomiju sveučilišta u izboru nastavnika i čelnika visokoškolskih ustanova. Time se krši i Ustavom zajamčena autonomija sveučilišta u RH (članak 68. Ustava RH).
5. Uvrštavanje visokoobrazovnih aktivnosti iz primijenjene psihologije u članak 4. Nacrta zakona iziskuje od HPK stručni nadzor nad radom sveučilišnoga nastavnika primijenjene psihologije, što izravno proturječi članku 55. ZZDVO o nepovrjedivosti sveučilišta i dodatno krši Ustavom zajamčenu autonomiju sveučilišta.
6. Zahtjev za članstvom u HPK sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije (vezan uz zajedničku primjenu članaka 4., 7. i 8. Nacrta zakona) koji se ne bave primijenjenom psihologijom u smislu ostalih podstavaka članka 4. Nacrta zakona, primjer je očite diskriminacije u odnosu na sveučilišne nastavnike drugih studija koji obrazuju regulirane profesije, a koji pored svojega znanstveno-nastavnoga rada ne obavljaju strukovnu djelatnost (primjerice, nastavnici elektrotehnike i računarstva, strojarstva, prometnih znanosti, građevine, arhitekture i sl.). Naime, ti nastavnici ne moraju imati službeno ovlaštenje, ili pravo na obavljanje strukovne djelatnosti da bi predavali primijenjene predmete na sveučilištu. Time se ujedno krši i načelo razmjernosti u hrvatskom zakonodavstvu, koje je zajamčeno člankom 16. Ustava RH.
7. Prihvatanje takve logike i regulative onemogućilo bi provedbu Zakona o osiguravanju kvalitete u znanosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 45/09).
8. Temeljem svih prethodno navedenih primjera nesukladnosti s Ustavom i ZZDVO-om eventualnim uvođenjem visokoobrazovnih aktivnosti u strukovni zakon razvidno je kako eventualni partikularni interes jedne strukovne komore (da svojom djelatnošću proglasi sve što ima ikakvu vezu sa dotičnom strukom, pa makar i na pojmovnoj razini) može ozbiljno ograničavati autonomiju sveučilišta, koja predstavlja opću civilizacijsku stečevinu i vrjednotu. Uostalom,

takvo širenje nadležnosti Hrvatske psihološke komore nema usporedno uporište ni u regulativi drugih, starijih i mnogoljudnijih komora.

9. Dodatni problem zahtjeva za članstvom u HPK sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije, koji proizlazi iz zajedničke primjene članaka 4., 7. i 8. Nacrta zakona je ugrožavanje kvalitete nastave i ravnopravnosti tržišnoga natjecanja zbog međunarodnoga karaktera svih natječaja za zapošljavanje u sustavu visokoga obrazovanja RH. S obzirom na činjenicu da je RH članica Europske unije, natječaji za radna mjesta sveučilišnih nastavnika u primijenjenoj psihologiji također su međunarodni te, osim uvjeta propisanih ZZDVO, ne traže članstvo u HPK. Možebitno uvođenje članstva u HPK kao uvjeta za poziciju sveučilišnoga nastavnika u primijenjenoj psihologiji iznimno bi otežao postupak prijave priznatih međunarodnih stručnjaka iz toga područja (koji u svojim matičnim državama nisu imali uvjet članstva u strukovnoj komori da bi predavali primijenjenu psihologiju) koji bi tražili stalni poslovni nastan radi te pozicije, te bi se time ugrozila ravnopravnost tržišnoga natjecanja, a izgubili bi se vrijedni nastavnički kadrovi za pojedina područja primijenjene psihologije. Ovaj problem poprima dodatno osjetljive razmjere za MDOMSP, ali i za RH u cjelini, jer se njime otežava natjecanje za sveučilišne pozicije u primijenjenoj psihologiji priznatim međunarodnim stručnjacima hrvatskoga porijekla koji dobivanjem te pozicije žele ostvariti stalni poslovni nastan u RH. Time zajednička primjena članaka 4., 7. i 8. Nacrta zakona ograničava provedbu *Zakona o odnosima RH s Hrvatima izvan RH*, točnije članak 62. toga zakona, koji propisuje obvezu privlačenja znanstvenika hrvatskoga porijekla iz inozemstva nadležnim tijelima („Vlada Republike Hrvatske putem nadležnih tijela razvija programe financiranja znanstvenih projekata, u cilju privlačenja znanstvenika hrvatskoga podrijetla iz svijeta. Vlada Republike Hrvatske putem nadležnih tijela uspostavlja stalni program ‘virtualnoga mentorstva’ između studenata i znanstvenika iz Republike Hrvatske sa studentima, znanstvenicima i gospodarstvenicima hrvatskoga podrijetla u svijetu s ciljem transfera posebnih znanja i iskustava“).
10. Posebnu skupinu problema vezanih uz zahtjev za članstvom u HPK sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije radi obavljanja njihova redovitoga znanstveno-nastavnoga rada, napredovanja u sustavu i obavljanja dodatnih dužnosti u okviru sustava visokoga obrazovanja, čine praktični problemi vezani uz: a) usklađivanje visoko-obrazovne administracije sa administracijom HPK koja može, primjerice, znatno usporiti kadrovske procese u granama primijenjenih psihologija (koji imaju reakreditacijske posljedice za visoko učilište), b) pronalaženje sveučilišnih nastavnika, članova povjerenstva za diplomatske radove i ispite pred povjerenstvom iz primijenjene psihologije, a koji su ujedno članovi HPK, c) izdvajanje dodatnih resursa sveučilišnih nastavnika primijenjene psihologije za odgovorno sudjelovanje u radu HPK i pripadnim povjerenstvima, sekcijama i radnim skupinama, te uz niz drugih pretpostavki normalnoga funkcioniranja visokoškolskoga sustava u granama primijenjene psihologije.

11. Zadnja skupina argumenata koji jasno upućuju na isključivanje visokoga obrazovanja u primijenjenoj psihologiji iz članka 4. Nacrta zakona veže se za djelokrug MDOMSP koji je propisan *Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave*. Sukladno tom zakonu obrazovna djelatnost, u smislu formalnoga obrazovanja nije u djelokrugu MDOMSP i to ministarstvo ne može uređivati materiju u području visokoga obrazovanja, a upravo je MDOMSP nositelj izrade Nacrta zakona. Jedini upravni i stručni poslovi koje MDOMSP može obavljati u pogledu obrazovanja vežu se uz neformalno obrazovanje, slobodno vrijeme i kulturu mladih (sukladno članku 13. *Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave*). Drugim riječima, MDOMSP ne može niti predlagati zakonske sadržaje koji se odnose na visoko obrazovanje, a niti može provoditi nadzor nad tim sadržajima, jer to nije u njegovom djelokrugu.
12. U tom smislu, dvojbeno je mogu li obrazovne i odgojne aktivnosti u primijenjenoj psihologiji biti psihološka djelatnost u smislu Nacrta zakona i na bilo kojoj drugoj razini formalnoga obrazovanja. Nacionalna klasifikacija zanimanja (NKZ) – bez obzira radi li se o NKZ98 (koja je još uvijek na snazi), ili o NKZ2010 (koja će u nekoj formi stupiti na snagu) – sugerira da ne mogu jer se zanimanje psihologa (kao stručnjaka za društvene znanosti) po vrsti, podvrsti i skupini poslova i radnih zadaća razlikuje – kako u pogledu sadržaja, tako i u pogledu organizacijskih i tehnoloških zahtjeva – od zanimanja stručnjaka za odgoj i obrazovanje (od predškolske do visokoškolske razine). To je vidljivo iz razlika u strukturi i sadržaju samih šifri tih skupina zanimanja u NKZ-u.
13. Zaključno, svi navedeni argumenti obvezuju nas da kao stručno vijeće sveučilišne sastavnice jasno insistiramo da MDOMSP, kao nositelj izrade Nacrta zakona, već prije idućega koraka u zakonodavnomu postupku (prije prihvatanja na Vladi i upućivanja u Sabor) isključi visoko-obrazovne i odgojne djelatnosti u primijenjenoj psihologiji iz članka 4. svojega nacrta, odnosno iz popisa psiholoških djelatnosti u smislu Zakona o psihološkoj djelatnosti.

* * *

Pročelnik Grčević zahvalio je svima na dolasku te je zaključio devetu sjednicu privremenoga Znanstveno-nastavnoga vijeća u XXVII. akademskoj godini.

Sjednica je završila u 11.06 sati.

Klasa: 640-01/19-2/0004

Ur. broj: 380-1/1-19-025

Zapisnik izradio:

Petar Marija Radelj, v. r.

Dostaviti: ZNV-u radi ovjere.

Zapisnik odobrio pročelnik
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, v.r.

Ovjera

Ovaj je zapisnik jednoglasno prihvaćen na 10. sjednici privremenoga Znanstveno-nastavnoga vijeća Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu u XXVII. akademskoj godini 31. svibnja 2019.

U Zagrebu, 31. svibnja 2019.

Klasa: 640-01/19-2/0005

Ur. broj: 380-1/1-19-004

Pročelnik

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević